CARTEA PROFETULUI DANIIL

Cartea Sfântului Profet
Daniil

Traducere și note de
Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Teologie pentru azi
București
2021

Capitolul 1

1. În anul al 3-lea al împăratului Ioachim al Iudeii [Ἰωακίμ τῆς Ιουδαίας] a venit Nabuhodonosor [Ναβουχοδονοσορ], împăratul Babilonului, înspre Ierusalim [și] îl împresura pe el.

2. Și Domnul l-a dat pe el[2] întru mâinile sale[3] și pe Ioachim, pe împăratul Iudeii, și partea anume a vaselor celor sfinte ale Domnului [καὶ μέρος τι τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ Κυρίου], și le-a dus pe ele întru Babilon și le-a așezat pe ele în templul idolului său [καὶ ἀπηρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδωλίῳ αὐτοῦ].

3. Și împăratul i-a zis lui Abiesdri [Αβιεσδρι], întâiului dintre eunucii săi [τῷ ἑαυτοῦ ἀρχιευνούχῳ], să-i aducă lui din fiii marilor oameni ai lui Israil și din neamul cel împărătesc și din cei aleși,

4. pe tinerii cei fără de prihane și frumoși la chip și înțelegători în toată înțelepciunea și cunoscători ai literelor și deștepți și înțelepți și fiind puternici, astfel încât a fi [ei] în casa împăratului și să-i învețe pe ei cărțile și limba cea haldaichi [καὶ διάλεκτον χαλδαϊκὴν]/ haldaică/ caldeeană.

5. Și le-a dat lor înștiințare [ἔκθεσιν] de la casa împăratului în fiecare zi și din masa cea împărătească și din vinul pe care îl bea împăratul și să-i învețe pe ei [timp] de trei ani și după acestea să stea înaintea împăratului.

6. Și erau din neamul fiilor lui Israil, cei din Iudea: Daniil [Δανιὴλ], Ananias [Ἀνανίας],

---

[2] Domnul a dat Ierusalimul.

[3] I-a dat Ierusalimul întru mâinile lui Nabuhodonosor.

Misail [Μισαὴλ] [și] Azarias [Ἀζαρίας].

7. Și întâiul dintre eunuci le-a pus lor nume: lui Daniil Baltasar [Βαλτασαρ], iar lui Ananias Sedrah [Σεδραχ] și lui Misail Misah [Μισαχ] și lui Azarias Abdenago [Αβδεναγω].

8. Și a gândit Daniil în inimă [καὶ ἐνεθυμήθη Δανιηλ ἐν τῇ καρδίᾳ], ca să nu se spurce la cina împăratului și cu vinul pe care [acela] îl bea, și i-a cerut întâiului dintre eunuci ca să nu se spurce pe sine.

9. Și Domnul i-a dat lui Daniil cinste și har înaintea celui dintâi dintre eunuci [καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ Δανιηλ τιμὴν καὶ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιευνούχου].

10. Și întâiul dintre eunuci i-a zis lui Daniil: „Mă neliniștesc de domnul meu, de împărat, de cel care a rânduit mâncarea voastră și băutura voastră, ca nu [cumva] să vadă fețele voastre întoarse și slăbite alături de tinerii cei străini care se hrănesc împreună [cu] voi și [atunci] voi fi în primejdie [cu] propriu-mi gât”.

11. Și Daniil i-a zis lui Abiesdri, întâiului dintre eunuci, celui care a fost rânduit peste Daniil, Ananias, Misail [și] Azarias:

12. „Așadar, încearcă-i pe slujitorii tăi pentru 10 zile și să ne dai nouă din semințele pământului, astfel încât a înfuleca [noi] și a bea apă!

13. Și dacă are să se arate fața noastră întoarsă alături de ceilalți tineri care mănâncă de la cina împăratului, precum ai să voiești, așa poartă-te [cu] slujitorii tăi!”.

14. Și s-a purtat [cu] ei [în] felul acesta și i-a încercat pe ei 10 zile.

15. Iar după cele 10 zile a fost arătată bună fața lor [μετὰ δὲ τὰς δέκα ἡμέρας ἐφάνη ἡ ὄψις αὐτῶν καλὴ], iar sănătatea trupului mai bună [decât] a celor-

lalți tineri care mănâncă [mâncau] [din] cina cea împărătească [καὶ ἡ ἕξις τοῦ σώματος κρείσσων τῶν ἄλλων νεανίσκων τῶν ἐσθιόντων τὸ βασιλικὸν δεῖπνον].

16. Și era Abiesdri luându-le cina lor și vinul lor și le dădea lor din semințe.

17. Și Domnul le-a dat tinerilor înțelegere și pătrundere și înțelepciune în toată priceperea cea cărturărească [καὶ τοῖς νεανίσκοις ἔδωκεν ὁ Κύριος ἐπιστήμην καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ τέχνῃ], iar lui Daniil i-a dat pătrundere în tot cuvântul și vederea[4] și în vise și în toată înțelepciunea [καὶ τῷ Δανιηλ ἔδωκε σύνεσιν ἐν παντὶ ῥήματι καὶ ὁράματι καὶ ἐνυπνίοις καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ].

18. Iar după zilele acelea, împăratul a poruncit să îi aducă pe ei. Și au fost aduși de către întâiul dintre eunuci către împăratul Nabuhodonosor.

19. Și împăratul a stat de vorbă cu ei [ὡμίλησεν αὐτοῖς] și nu a fost aflat [un om], în[tre] cei înțelepți, asemenea [cu] Daniil și Ananias și Misail și Azarias. Și [ei] erau lângă împărat.

20. Și în tot cuvântul și [în toată] înțelegerea și [în toată] învățătura, [în toate] câte a căutat împăratul de la ei, i-a înțeles pe ei mai înțelepți de zece ori decât sofiștii și filosofii cei din toată împărăția sa [κατέλαβεν αὐτοὺς σοφωτέρους δεκαπλασίως ὑπὲρ τοὺς σοφιστὰς καὶ τοὺς φιλοσόφους τοὺς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ]. Și împăratul i-a slăvit pe ei și i-a pus pe ei stăpânitori. Și i-a rânduit pe ei, pe cei înțelepți, în tot

---

[4] Cu sensul de vedere dumnezeiască, de vedenie. I-a dat harisma de a înțelege vederile dumnezeiești.

pământul său și în toată împărăția sa, alături de toți cei ai săi în fapte.

21. Și Daniil era [a fost] până în anul cel dintâi al împăratului Chiros [Κύρος], al împăratului perșilor.

Capitolul 2

1. Iar în anul al 2-lea al împărăției lui Nabuhodonosor, a venit [acesta] împreună întru vedenii și vise. [Și l-au făcut] să cadă pe împărat și să fie tulburat în visul său, iar somnul său s-a făcut [departe] de el.

2. Și împăratul a poruncit să fie aduși descântătorii și magii și fermecătorii haldeilor [τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμακοὺς τῶν χαλδαίων], [ca aceștia] să vestească împăratului [despre] visele sale. Și [aceștia] au venit [și] au stat înaintea împăratului.

3. Și le-a zis lor împăratul: „Văzut-am un vis [ἐνύπνιον ἑώρακα] și a fost mișcat duhul meu să-l cunoască [καὶ ἐκινήθη μου τὸ πνεῦμα ἐπιγνῶναι]. Așadar [οὖν], voiesc [să cunosc] visul [θέλω τὸ ἐνύπνιον]”.

4. Și haldeii au grăit către împărat în limba siriană [συριστί]: „Doamne, împărate, [în] veac trăiește [să trăiești]! Vestește visul tău slujitorilor tăi, iar noi îți vom spune ție tălmăcirea [τὴν σύγκρισιν] lui!”.

5. Iar împăratul a răspuns și le-a zis haldeilor: „[Vă spun] că, dacă nu aveți să-mi vestiți mie despre adevărul visului și tălmăcirea acestuia [nu aveți] să mi-o limpeziți mie, [atunci] veți fi făcuți de rușine și averile voastre va fi luată [vor fi luate] întru [casa] cea împărătească.

6. Dar dacă aveți să îmi lămuriți mie visul și tălmăcirea acestuia aveți să-mi vestiți, [atunci] veți lua darurile cele de multe feluri și veți fi slăviți de către mine. Limpeziți-mi mie visul și judecați-l!”.

7. Și au răspuns pentru a doua oară, zicându-i: „Împărate, zi vedenia și slujitorii tăi vor judeca despre acestea!”.

8. Și le-a zis lor împăratul: „Am cunoscut după adevăr [ἐπ᾿ ἀληθείας οἶδα], că voi răscumpărați vremea [ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε], întrucât ați văzut că s-a depărtat de la mine lucrul. Așadar, precum am poruncit, așa va fi.

9. [Iar] dacă nu aveți să-mi vestiți mie visul după adevăr și tălmăcirea acestuia [nu aveți] să mi-o limpeziți mie, [atunci cu] moarte veți cădea, căci împreună v-ați înțeles să faceți pentru mine cuvintele cele mincinoase, până ce vremea are să se schimbe. Așadar, acum, dacă cuvânt aveți să-mi ziceți mie, pe care noaptea l-am văzut, voi cunoaște că această judecată veți limpezi”.

10. Și au răspuns haldeii pentru împărat, [spunându-i] că: „Niciunul [din] cei de pe pământ [nu] va putea să-i zică împăratului ce a văzut, precum ceri tu. Iar tot împăratul și tot stăpânitorul un astfel de lucru nu cere [de la] tot cel înțelept și [de la] mag și [de la] haldeos/ haldeu.

11. Iar cuvântul pe care îl cauți, împăratule, este [lucru] greu și slăvit [βαρύς καὶ ἐπίδοξος], și niciunul [nu] este care să limpezească acestea împăratului, decât numai Îngerul [εἰ μήτι Ἄγγελος], al cărui locaș nu este cu tot trupul [οὗ οὐκ ἔστι κατοικητήριον μετὰ πάσης σαρκός], pentru care motiv nu poate să fie precum gândești [ὅθεν οὐκ ἐνδέχεται γενέσθαι καθάπερ οἴει] [tu]”.

12. Atunci, împăratul, făcându-se întunecat și foarte întristat [στυγνὸς γενόμενος καὶ περίλυπος], a

poruncit să-i scoată afară pe toți cei înțelepți ai Babiloniei [τῆς Βαβυλωνίας]

13. și a decretat [ἐδογματίσθη] [ca] toți să fie omorâți. Dar a fost căutat [și] Daniil, [cât] și toți cei împreună cu el, pentru [ca] să piară împreună [cu aceia].

14. Atunci Daniil a zis sfat și hotărâre [εἶπε βουλὴν καὶ γνώμην] [celui] care era întâiul dintre bucătarii împăratului, lui Ariohis [Αριώχης], celui căruia i-a poruncit să-i scoată pe sofiștii Babiloniei,

15. și îl întreba pe el, zicându-i: „Pentru ce s-a decretat [aceasta] cu amărăciune de [către] împărat?”. [Și] atunci, Ariohis, i-a arătat porunca lui Daniil.

16. Iar Daniil a intrat îndată către împărat și s-a rugat de împărat ca să-i dea lui vreme și are să-i limpezească totul pentru împărat.

17. Atunci a plecat Daniil spre casa sa [și] a lui Ananias și a lui Misail și a lui Azarias, a împreună-prietenilor [săi], [și] le-a arătat toate.

18. Și a poruncit post și rugăciune și pedeapsă să caute de la Domnul Cel Preaînalt [καὶ παρήγγειλε νηστείαν καὶ δέησιν καὶ τιμωρίαν ζητῆσαι παρὰ τοῦ Κυρίου τοῦ Ὑψίστου] pentru taina aceasta [περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου]. Pentru că, [dacă] Daniil și cei împreună cu el nu or să o dea, [atunci] spre pieire [vor fi dați] împreună cu sofiștii Babilonului [τοῖς σοφισταῖς Βαβυλῶνος].

19. Atunci, lui Daniil, în vedenie [ἐν ὁράματι], în acea noapte, taina împăratului i-a fost descoperită în mod limpede [τὸ μυστήριον τοῦ βασιλέως ἐξεφάνθη εὐσήμως]. [Și] atunci Daniil L-a binecuvântat pe Domnul Cel Preaînalt [Δανιηλ εὐλόγησε τὸν Κύριον τὸν Ὕψιστον]

20. și a strigat [și] a zis: „Numele cel mare al Domnului [ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ μεγάλου] va fi binecuvântat întru veac, că[ci] înțelepciunea și măreția a Sa este [ale Lui sunt].

21. Și El schimbă vremurile și anii [καὶ Αὐτὸς ἀλλοιοῖ καιροὺς καὶ χρόνους], îndepărtând împărați și punându-i [pe alții în locul lor], dând înțelepciune celor înțelepți și înțelegere celor care sunt cu înțelegere,

22. descoperindu-le pe cele adânci și pe cele întunecoase [ἀνακαλύπτων τὰ βαθέα καὶ σκοτεινὰ], și cunoscându-le pe cele din[tru] întuneric [καὶ γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει] și pe cele din[tru] lumină [καὶ τὰ ἐν τῷ φωτί], și înaintea Sa [este] căderea [κατάλυσις].

23. Ție, Doamne al părinților [Κύριε τῶν πατέρων], mă mărturisesc și [pe Tine Te] laud, că[ci] înțelepciune și înțelegere mi-ai dat mie, iar acum mi-ai arătat mie câte m-am rugat să le limpezești împăratului despre acestea”.

24. Și intrând Daniil către Arioh [Αριωχ][5], care a fost pus de către împărat [ca] să-i omoare pe toți sofiștii Babiloniei, i-a zis lui: „Pe sofiștii Babiloniei să nu-i pierzi, ci du-mă pe mine către împărat și le voi limpezi împăratului pe fiecare [în parte]!”.

25. Atunci, Arioh, degrabă l-a dus pe Daniil către împărat și i-a zis lui că: „Am aflat om înțelept din robia fiilor Iudeii, care îi va limpezi împăratului pe fiecare [în parte]”.

26. Și a răspuns împăratul [și] i-a zis lui Daniil, dar care a fost numit în haldeană Baltasar: „[Să vedem

---

[5] Arioh este Ariohis, întâiul bucătar al împăratului, amintit în 2, 14 și 15.

dacă] vei putea să-mi limpezești mie vedenia, pe care am văzut-o, și tălmăcirea acesteia".

27. Și strigând Daniil înaintea împăratului, i-a zis: „Taina pe care a văzut-o împăratul nu este a celor înțelepți și a fermecătorilor și a descântătorilor și a gazarinilor[6] [și nici] limpezirea [ei],

28. ci este Dumnezeu în cer descoperind tainele [ἀλλ᾽ ἔστι Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀνακαλύπτων μυστήρια], Care i-a limpezit împăratului Nabuhodonosor pe [cele] care trebuie să fie în zilele cele din urmă [ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν]. Împăratule, întru veac trăiești [să trăiești]! Visul și vedenia capului tău, [pe care le-ai trăit] în patul tău, aceasta este [acestea sunt]:

29. Tu, împăratule, ai stat întins pe patul tău [și] ai văzut toate câte trebuie să fie la sfârșitul zilelor și, Cel care descoperă tainele [ὁ ἀνακαλύπτων μυστήρια], ți le-a limpezit ție pe [cele] care trebuie să fie [ἐδήλωσέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι].

30. Dar și mie, nu pentru înțelepciunea cea fiind [care este] în[tru] mine mai mult [decât în] toți oamenii, [mi-]a fost descoperită taina aceasta, ci pentru [ca] să se limpezească împăratului mi-a[u] fost arătat[e] mie, pe [cele] care l[e]-a primit inima ta în[tru] cunoaștere [ἃ ὑπέλαβες τῇ καρδίᾳ σου ἐν γνώσει].

31. Iar tu, împăratule, ai văzut și, iată, un chip [εἰκὼν μία]! Și era chipul acela foarte mare [καὶ ἦν ἡ εἰκὼν ἐκείνη μεγάλη σφόδρα] și înfățișarea sa [era] covârșitoare [καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερὴς]. Stătuse înaintea ta și înfățișarea chipului [era] înfrico-

[6] De la γαζαρηνοί.

șătoare [ἑστήκει ἐναντίον σου καὶ ἡ πρόσοψις τῆς εἰκόνος φοβερα].

32. Și era capul său din aurul cel bun, pieptul și brațele [îi erau din] cele de argint, pântecele și coapsele [îi erau din] cele de aramă,

33. iar picioarele [îi erau din] cele de fier. [Și] picioarele [îi erau] o anume parte [din] fier, iar o altă parte [din] lut.

34. Văzut-ai, până când a fost tăiată piatra din munte fără de mâini [ἑώρακας ἕως ὅτου ἐτμήθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χειρῶν][7] și a lovit chipul peste picioarele cele de fier [καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς] și [peste] cele de lut și le-a mărunțit pe acestea [καὶ κατήλεσεν αὐτα].

35. Atunci, fierul și lutul și arama și argintul și aurul împreună a[u] fost făcute mărunte și s-a[u] făcut mai mărunt[e] ca pleava în arie, iar vântul le-a vânturat pe ele, astfel încât nimic [nu a fost] să rămână din ele. Dar piatra [καὶ ὁ λίθος][8], cea care a lovit chipul [ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα], s-a făcut muntele cel mare și a lovit tot pământul [ἐγένετο ὄρος μέγα καὶ ἐπάταξε πᾶσαν τὴν γῆν].

36. Aceasta [este] vedenia și judecata [τοῦτο τὸ ὅραμα καὶ τὴν κρίσιν], iar noi vom zice [ἐροῦμεν] [acestea] înaintea împăratului:

37. Tu, împăratule, [ești] împăratul împăraților [βασιλεὺς βασιλέων], iar ție, Domnul cerului [ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ], întâietate și împărăție și tărie și

---

[7] Până când S-a întrupat Domnul, mai presus de fire, din Preacurata Sa Maică.

[8] Hristos Domnul.

cinste și slavă ți-a dat [τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν ἔδωκεν]

38. în toată lumea [ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ]. [Și] de la oameni și [până la] fiarele cele sălbatice și păsările cerului și peștii mării ți le-a dat sub mâinile tale [pentru] a fi domnul tuturor. [De aceea,] tu ești capul cel de aur [σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυση].

39. Iar după tine se va ridica împărăția cea mai mică [decât] a ta și [apoi] împărăția cea de a treia, alta, cea de aramă, care va domni peste tot pământul [ἣ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς].

40. Iar împărăția cea de a patra [va fi] cea tare ca fierul [ἰσχυρὰ ὥσπερ ὁ σίδηρος], cea care le supune pe toate și tot pomul tăindu-l [ὁ δαμάζων πάντα καὶ πᾶν δένδρον ἐκκόπτων] și va fi clătinat tot pământul [καὶ σεισθήσεται πᾶσα ἡ γῆ].

41. Și precum ai văzut picioarele sale, [care] o anume parte [erau din] lutul cel de oală, iar o altă parte de fier, împărăția, cea alta, va fi cea din două părți [βασιλεία ἄλλη διμερὴς ἔσται], [și] în aceasta, precum ai văzut, fierul [este] amestecat împreună cu oala cea de lut.

42. Iar degetele picioarelor, o anume parte [era din] cea de fier, iar o altă parte [din] cea de lut. [Căci] o anume parte a împărăției va fi cea tare, iar o altă parte va fi cea care a fost zdrobită [aceea care va fi zdrobită].

43. Și precum ai văzut fierul amestecat împreună cu oala cea de lut, [la fel și ei] vor fi cei amestecați întru nașterea oamenilor, și nu vor fi deominte [οὐκ ἔσονται δὲ ὁμονοοῦντες] și nici bine-gândind unii față de alții [οὔτε εὐνοοῦντες ἀλλήλοις], precum nici fierul [nu] poate să fie unit [cu] oala [cea de lut].

44. Iar în zilele împăraților acelora [καὶ ἐν τοῖς χρόνοις τῶν βασιλέων τούτων], Dumnezeul cerului va ridica o altă împărăție [στήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἄλλην], care va fi întru veci [ἥτις ἔσται εἰς τοὺς αἰῶνας] și nu va fi nimicită [καὶ οὐ φθαρήσεται]. Și aceasta, împărăția, [la] alt neam nu are să rămână [καὶ αὕτη, ἡ βασιλεία, ἄλλο ἔθνος οὐ μὴ ἐάσῃ]. Dar [ea] va lovi și va nimici împărățiile acestea și aceasta va rămâne întru veac [πατάξει δὲ καὶ ἀφανίσει τὰς βασιλείας ταύτας καὶ αὐτὴ στήσεται εἰς τὸν αἰῶνα].

45. Precum ai văzut [că] din munte [a fost] să fie tăiată piatra fără de mâini și împreună a[u] fost zdrobit[e] oala [cea de lut și] fierul și arama și argintul și aurul, Dumnezeul Cel mare [ὁ Θεὸς ὁ μέγας] a arătat împăratului cele care vor fi în zilele cele din urmă [τὰ ἐσόμενα ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν] și vedenia [este] cea precisă [καὶ ἀκριβὲς τὸ ὅραμα] și credincioasă [este] judecata acesteia [καὶ πιστὴ ἡ τούτου κρίσις]".

46. Atunci, Nabuhodonosor, împăratul, căzând pe fața [sa] la pământ [πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον χαμαὶ], i s-a închinat lui Daniil [προσεκύνησε τῷ Δανιηλ] și a poruncit [ca] jertfe și turnări[9] să-i facă lui [καὶ ἐπέταξε θυσίας καὶ σπονδὰς ποιῆσαι αὐτῷ][10].

47. Și a strigat împăratul către Daniil [și] i-a zis: „După adevăr este [că] Dumnezeul vostru [este] Dumnezeul dumnezeilor [ἐπ᾽ ἀληθείας ἐστὶν ὁ Θεὸς ὑμῶν Θεὸς τῶν θεῶν] și Domnul împăraților [καὶ Κύριος τῶν βασιλέων], Cel care descoperă tainele cele ascunse [ὁ ἐκφαίνων μυστήρια κρυπτὰ], Cel singur [μόνος] [care face asta], că[ci] ai putut să limpezești

[9] Jertfe de băutură, libații.

[10] Să-l cinstească ca pe un dumnezeu.

taina aceasta [ὅτι ἐδυνάσθης δηλῶσαι τὸ μυστήριον τοῦτο]”.

48. După aceea, împăratul Nabuhodonosor pe Daniil l-a mărit și i-a dat daruri mari și multe [și] l-a pus peste lucrurile Babiloniei. Și l-a arătat pe el stăpânitor și conducător [peste] toți sofiștii Babiloniei [καὶ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἄρχοντα καὶ ἡγούμενον πάντων τῶν σοφιστῶν Βαβυλωνίας].

49. Și Daniil l-a rugat pe împărat ca să fie puși peste lucrurile Babiloniei Sedrah, Misah și Abdenago, iar Daniil era la curtea cea împărătească.

Capitolul 3

1. [În] anul al 18-lea [al domniei sale], Nabuhodonosor, împăratul – stăpânind cetăți și țări și pe toate cele locuite de pe pământ, din India până în Etiopia [ἀπὸ Ινδικῆς ἕως Αἰθιοπίας] – a făcut chip de aur, înălțimea lui [fiind] de 60 de coți și lățimea lui de 6 coți și l-a pus în câmpul cel înconjurat [ἐν πεδίῳ τοῦ περιβόλου], [în] țara Babiloniei.

2. Iar Nabuhodonosor, împăratul împăraților, și domnind [el peste] lumea întreagă, a trimis să se adune toate neamurile și semințiile și limbile. [I-a trimis pentru aceasta] pe satrapi [σατράπας], pe strategi [στρατηγούς], pe toparhi [τοπάρχας][11] și pe ipați [ὑπάτους][12] [și] pe administratori [διοικητὰς] și pe cei peste puterile din[tr-o] țară și pe toți cei din lume [ca] să vină spre înnoirea [εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν] chipului celui de aur, pe care l-a pus Nabuhodonosor, împăratul.

3. Și au stat, cei care au fost scriși mai înainte, înaintea chipului.

4. Iar vestitorul le-a vestit mulțimilor: „Neamurilor și țărilor [și] oamenilor și limbilor, vouă vi se poruncește,

5. [ca atunci] când aveți să auziți glasul trâmbiței [și] al cavalului și al lirei [și]

---

[11] A se vedea: https://en.wikipedia.org/wiki/Toparches.

[12] Consuli. A se vedea: https://en.wikipedia.org/wiki/Hypatos.

al sambucii [σαμβύκης][13] și al psaltirionului sunând împreună și pe tot felul celor muzicanți [καὶ παντὸς γένους μουσικῶν], căzând [la pământ], închinați-vă chipului celui de aur, pe care l-a pus Nabuhodonosor, împăratul!

6. Iar tot [cel] care nu a căzut [nu are să cadă ca] să se închine, îl vor arunca pe el întru cuptorul de foc, cel care arde".

7. Și în ceasul acela, când au auzit toate neamurile glasul trâmbiței și tot glasul celor muzicanți, căzând toate neamurile, semințiile și limbile, s-au închinat chipului celui de aur, pe care l-a pus Nabuhodonosor înaintea sa.

8. [Dar,] în acel ceas, au venit oamenii haldei [și] i-au învinuit pe cei iudei.

9. Și, răspunzând, au zis: „Doamne, împărate, întru veac trăiește [să trăiești]!

10. Tu, împăratule, ai poruncit și ai hotărât ca tot omul care are să audă glasul trâmbiței și tot glasul celor muzicanți, a căzut [căzând], să se închine chipului celui de aur,

11. iar care nu a căzut [nu o să cadă ca] să se închine, [acela] va fi aruncat întru cuptorul de foc, cel care arde.

12. Dar sunt unii bărbați iudei, pe care i-ai pus peste țara Babiloniei, [adică] Sedrah, Misah [și] Abdenago, [iar] oamenii aceia nu s-au înfricoșat de porun-

---

[13] Sambuca e un instrument muzical. A se vedea:
https://en.wikipedia.org/wiki/Sambuca_(instrument)
și
https://luthieros.com/product/ancient-sambuca-ancient-harp-like-lyre-top-quality-handcrafted-musical-instrument/.

ca ta și idolului tău nu i-au slujit și chipului tău celui de aur, cui [pe care] l-ai pus, nu i s-au închinat”.

13. Atunci Nabuhodonosor a fost mâniat [s-a mâniat cu] urgie [θυμωθεὶς ὀργῇ] [și] a poruncit să îi aducă pe Sedrah, Misah [și] Abdenago. [Și] apoi oamenii [aceștia] au fost aduși către împărat.

14. Și pe care, văzându-i Nabuhodonosor, împăratul, le-a zis lor: „Pentru ce, Sedrah, Misah [și] Abdenago, dumnezeilor mei nu le slujiți și chipului celui de aur, pe care l-am pus, nu vă închinați?

15. Iar acum, dacă împreună aveți cu ușurință să auziți trâmbița și tot glasul celor muzicanți, căzând să vă închinați chipului celui de aur căruia [pe care] l-am pus. Iar dacă nu cunoașteți [aceasta, să știți] că, neînchinându-vă voi, numaidecât veți fi aruncați întru cuptorul de foc, cel care arde. Și care dumnezeu vă va izbăvi pe voi din mâinile mele?”.

16. Și răspunzând Sedrah, Misah [și] Abdenago, i-au zis împăratului Nabuhodonosor: „Împăratule, noi nu avem nevoie asupra poruncii acesteia să-ți răspundem ție,

17. că[ci] Dumnezeu este în ceruri [ἔστι γὰρ Θεὸς ἐν οὐρανοῖς]. [Și] unul [este] Domnul nostru [εἷς Κύριος ἡμῶν], de Care ne temem, [și] Care este puternic să ne izbăvească pe noi din cuptorul de foc și din mâinile tale, împăratule, ne va izbăvi pe noi.

18. Și apoi vădit îți va fi ție, că nu idolului tău îi slujim și nici chipului tău celui de aur, pe care [tu] l-ai pus, [nu] ne închinăm”.

19. Atunci, Nabuhodonosor a fost umplut [s-a umplut] de mânie și chipul feței sale a fost schimbat [s-a schimbat] și a poruncit să fie ars cuptorul de 7 ori, până ce trebuia [va trebui] el să fie ars.

20. Și [la] oamenii cei foarte tari [oamenilor celor foarte tari], celor în[tru] putere, [împăratul] le-a poruncit [și] împreună i-au legat pe Sedrah, Misah [și] Abdenago, [ca] să-i arunce întru cuptorul de foc, cel care arde.

21. Atunci oamenii aceia împreună au fost legați – având sandalele lor și tiarele lor pe capetele lor, împreună [cu] veșmântul lor –, și au fost aruncați întru cuptor,

22. pentru că porunca împăratului îi apăsa [ἤπειγεν]. Și cuptorul a fost încins de 7 ori mai mult [ca] înainte. Iar oamenii, cei care au fost numiți [mai înainte], [care] împreună au fost legați [de către] aceștia și au fost aduși [la] cuptor, au fost aruncați întru acesta.

23. Atunci, [acei] bărbați, cei care au fost împreună legați, cei dimprejurul lui Azarias, [erau în foc], și a ieșit flacără din cuptorul [care] a fost încins și i-a omorât pe aceia[14], dar [ei] au fost păziți[15].

24. Atunci așa s-a[u] rugat Ananias și Azarias și Misail și au adus slavă Domnului, când pe aceștia împăratul a poruncit să-i arunce întru cuptor.

25. Iar Azarias a stat [și] s-a rugat astfel. Și deschizându-și gura sa, se mărturisea Domnului împreună cu prietenii săi în mijlocul focului, aprins foarte sub cuptor de către haldei, și au zis:

26. „Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preaslăvit [este] numele Tău întru veci.

27. Că[ci] Drept ești [Tu] în[tru] toate

---

[14] Pe prigonitorii păgâni.

[15] De Dumnezeu.

pe care ni le-ai făcut nouă și toate lucrurile Tale [sunt] adevărate și căile Tale [sunt] drepte și toate judecățile Tale [sunt] adevărate.

28. Și judecățile adevărului le-ai făcut prin toate pe care le-ai adus asupra noastră și asupra cetății Tale celei sfinte, cea a părinților noștri, Ierusalimul. Pentru că în[tru] adevăr și [întru] judecată ai făcut toate acestea pentru păcatele noastre [διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν].

29. Că[ci] am păcătuit în[tru] toate [ὅτι ἡμάρτομεν ἐν πᾶσι] și am făcut fărădelege [ca] să ne depărtăm de Tine. Și am păcătuit în[tru] toate și poruncile legii Tale nu le-am ascultat,

30. nici [nu] le-am păzit și nici [nu] am făcut precum ne-ai poruncit nouă, pentru ca să ne fie nouă bine.

31. Iar acum, toate câte le-ai adus asupra noastră și toate câte ni le-ai făcut nouă, în judecată adevărată le-ai făcut.

32. Și ne-ai dat pe noi întru mâinile vrăjmașilor noștri celor fărădelege și ale celor mai mari vrăjmași apostați [ἐχθίστων ἀποστατῶν] și ale împăratului celui nedrept și ale celui mai rău de pe tot pământul.

33. Și acum nu ne este nouă să deschidem gura [noastră], [căci] rușine și ocară s-au făcut robilor Tăi și celor care Ți se închină Ție.

34. Să nu ne dai pe noi, [până] întru sfârșit, pentru numele Tău, și să nu lepezi făgăduința Ta.

35. Și să nu depărtezi mila Ta de la noi, pentru Avraam, cel iubit de Tine și pentru Isaac, robul Tău și [pentru] Israil, cel sfânt al Tău,

36. precum ai grăit către ei, zicându-le [lor că vrei] să înmulțești sămânța lor ca stelele cerului și ca nisipul cel de la marginea mării.

37. Că[ci], Stăpâne, am fost micșorați mai mult decât toate neamurile [ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη] și astăzi suntem smeriți în tot pământul pentru păcatele noastre [καί ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν].

38. Și nu este în vremea aceasta stăpânitorul [ἄρχων] și [nici] Profetul [Προφήτης] și nici povățuitorul [ἡγούμενος] și nici arderea de tot și nici jertfa și nici prinosul și nici tămâierea și nici locul [unde] să aducem roadă înaintea Ta și să aflăm milă.

39. Dar [noi], cu sufletul zdrobit și [cu] duhul smerit, să fim primiți [de Tine]. [Și] precum cu arderi de tot de berbeci și de tauri, și precum cu zeci de mii de miei grași,

40. așa să fie astăzi jertfa noastră înaintea Ta! Că[ci] rușinea nu este [a] celor care au nădăjduit în[tru] Tine și [voiesc] să se liniștească dinapoia Ta [καὶ ἐξιλάσαι ὄπισθέν Σου] [și] să se desăvârșească dinapoia Ta[16] [καὶ τελειώσαι ὄπισθέν Σου].

41. Și acum, Te urmăm [pe Tine] cu toată inima [noastră] și ne temem de Tine și căutăm fața Ta. [De aceea], să nu ne faci pe noi de rușine,

42. ci fă cu noi după bunătatea Ta și după mulțimea milei Tale!

43. Și ne izbăvește pe noi după minunile Tale și dă slavă numelui Tău, Doamne!

44. Și să se întoarcă înapoi toți cei care arată cele rele robilor Tăi și să fie rușinați de toată stăpânirea, iar tăria lor să fie zdrobită.

45. [Și] să cunoască că Tu ești Domnul, singurul Dumnezeu, și [ești] slăvit în toată lumea!”.

---

[16] Urmându-Ți Ție.

46. Iar slujitorii împăratului nu au încetat arzând [să ardă] cuptorul [pentru] ei, [pentru] cei care au fost aruncați. Și când au fost aruncați cei trei întru o dată [deodată] întru cuptor, iar [atunci] cuptorul era foarte fierbinte pentru arderea sa de 7 ori [mai mult]. Și când ei au fost aruncați, cei care îi aruncă [i-au aruncat] pe ei erau mai sus de ei[17], iar ei ardeau dedesubtul lor[18] păcură [νάφθαν] și in [στιππύον] și smoală [πίσσαν] și vreasc [κληματίδα].

47. Iar văpaia se împrăștia deasupra cuptorului mai mult de 49 de coți [ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα].

48. Și a ieșit [foc] și i-a ars pe [cei] pe care i-a aflat în jurul cuptorului haldeilor.

49. Iar Îngerul Domnului a coborât întru cuptor [ca să fie] împreună cu cei dimprejurul lui Azarias [Ἄγγελος δὲ Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Αζαριαν εἰς τὴν κάμινον] și a scuturat văpaia focului din cuptor [καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου].

50. Și a făcut [în] mijlocul cuptorului ca vânt de rouă șuierând [ὡσεὶ πνεῦμα δρόσου διασυρίζον] și nu i-a atins pe ei deloc focul [καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ] și nu i-a întristat și [nici] nu i-a tulburat pe ei.

51. Și au început cei trei ca dintr-o gură [ἀναλαβόντες δὲ οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος] [să cânte, și] Îl cântau și Îl preaslăveau și Îl binecuvântau și Îl înălțau pe Dumnezeu în [mijlocul] cuptorului [ὕμνουν

---

[17] Stăteau mai sus de ei.
[18] A Sfinților 3 Tineri.

καὶ ἐδόξαζον καὶ εὐλόγουν καὶ ἐξύψουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ], zicând:

52. „Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preaînălțat [ești Tu] întru veci. Și binecuvântat [este] numele slavei Tale celei sfinte și prealăudat și preaînălțat [este] întru toți vecii.

53. Binecuvântat ești în templul cel sfânt al slavei Tale și preacântat și preaslăvit [ești Tu] întru veci.

54. Binecuvântat ești pe tronul Împărăției Tale [ἐπὶ θρόνου τῆς Βασιλείας Σου] și preacântat și preaînălțat [ești Tu] întru veci.

55. Binecuvântat ești Cel care vezi abisurile, șezând peste Heruvimi, și prealăudat și preaînălțat [ești Tu] întru veci.

56. Binecuvântat ești în[tru] tărie [ἐν τῷ στερεώματι] [tăria cerului] și preacântat și preaslăvit [ești Tu] întru veci.

57. Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

58. Binecuvântați Îngerii Domnului pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

59. Binecuvântați ceruri pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

60. Binecuvântați toate apele cele mai [pre]sus de cer pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

61. Binecuvântați toate Puterile Domnului pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

62. Binecuvântați soare și lună pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

63. Binecuvântați stelele cerului pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

64. Binecuvântați toată ploaia și roua pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

65. Binecuvântați toate vânturile pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

66. Binecuvântați focul și arșița pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

67. Binecuvântați gheață și frig pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

68. Binecuvântați rourări și furtuni pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

69. Binecuvântați înghețuri și frig pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

70. Binecuvântați brume și zăpezi pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

71. Binecuvântați nopți și zile pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

72. Binecuvântați lumină și întuneric pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

73. Binecuvântați fulgere și nori pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

74. Binecuvântă pământ pe Domnul! Să-L cânte și să-L preaînalțe pe El întru [toți] veci[i]!

75. Binecuvântați munți și dealuri pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

76. Binecuvântați toate care creșteți pe pământ pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

77. Binecuvântați izvoare pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

78. Binecuvântați mări și râuri pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

79. Binecuvântați chiți [κήτη] și toate care se mișcă în ape pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

80. Binecuvântați toate păsările cerului pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

81. Binecuvântați cele cu patru picioare [τετράποδα] și fiarele pământului [θηρία τῆς γῆς] pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

82. Binecuvântați fii ai oamenilor pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

83. Binecuvântă Israil pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

84. Binecuvântați preoți pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

85. Binecuvântați robi pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

86. Binecuvântați duhuri și sufletele Drepților pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

87. Binecuvântați cei Cuvioși și cei smeriți [cu] inima pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]!

88. Binecuvântați, Anania [Ανανια], Azaria [Αζαρια], Misail [Μισαηλ] pe Domnul! Cântați-L și preaînălțați-L pe El întru [toți] veci[i]! Că[ci] ne-a izbăvit pe noi din Iad [ὅτι ἐξείλετο ἡμᾶς ἐξ ᾍδου] și ne-a mântuit pe noi din mâna morții [καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς ἐκ χειρὸς θανάτου] și ne-a izbăvit pe noi din mijlocul văpăii arzând [καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ μέσου καιομένης

φλογὸς] și din foc ne-a răscumpărat pe noi [καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐλυτρώσατο ἡμᾶς].

89. Mărturisiți-vă Domnului că [este] bun [ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρηστός], că întru veac [este] mila Lui [ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ]!

90. Binecuvântați pe Dumnezeul dumnezeilor toți cei care vă închinați [Lui]! Cântați-L și mărturisiți-L [ὑμνεῖτε καὶ ἐξομολογεῖσθε] [pe El], că întru veac [este] mila Lui și întru veacul vecilor [ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων]!”.

91. Și a fost, când a auzit împăratul cântările lor, și [că] a stat [și] îi vedea pe ei trăind. Atunci Nabuhodonosor, împăratul, s-a minunat și s-a ridicat degrabă și a zis prietenilor săi:

92. „Iată, eu văd 4 oameni dezlegați [ἐγὼ ὁρῶ ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους], mergând prin foc [περιπατοῦντας ἐν τῷ πυρί] și stricăciune nefiind în[tru] ei [καὶ φθορὰ οὐδεμία ἐγενήθη ἐν αὐτοῖς], iar vederea celui de-al 4-lea [este] asemănarea Îngerului lui Dumnezeu [καὶ ἡ ὅρασις τοῦ τετάρτου ὁμοίωμα Ἀγγέλου Θεοῦ]!”.

93. Și s-a apropiat împăratul către ușa cuptorului arzând [cu] foc [și] i-a chemat pe ei după nume: „Sedrah, Misah [și] Abdenago, slujitorii Dumnezeului dumnezeilor, ai Celui Preaînalt, ieșiți din foc!”. Atunci așa au ieșit oamenii din mijlocul focului.

94. Și au fost adunați împreună ipații, toparhii și capii de familie [οἱ ὕπατοι, τοπάρχαι καὶ ἀρχιπατριῶται] și prietenii împăratului, și îi vedeau pe oamenii aceștia că nu s-a atins focul de trupul lor [ὅτι οὐχ ἥψατο τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν] și perii lor[19] nu

[19] Părul de pe trupul lor.

au fost arși [καὶ αἱ τρίχες αὐτῶν οὐ κατεκάησαν] și șalvarii lor nu au fost schimbați [καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθησαν] [nu s-au schimbat[20]] și nici mirosul focului [nu] era în[tru] ei.

95. Și a primit Nabuhodonosor, împăratul, [și] a zis: „Binecuvântat [este] Domnul [εὐλογητὸς Κύριος], Dumnezeul lui Sedrah, Misah [și] Abdenago [ὁ Θεὸς τοῦ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω], Care l-a trimis pe Îngerul Său și i-a mântuit pe slujitorii Săi cei care au nădăjduit în[tru] El [Ὃς ἀπέστειλε τὸν Ἄγγελον Αὐτοῦ καὶ ἔσωσε τοὺς παῖδας Αὐτοῦ τοὺς ἐλπίσαντας ἐπ᾽ Αὐτόν]. Căci porunca împăratului au lepădat și și-au dat trupurile lor spre ardere, ca să nu slujească și nici să [nu] se închine altui dumnezeu, ci numai Dumnezeului lor.

96. Și acum eu hotărăsc ca [din] tot neamul și [din] toate semințiile și [din] toate limbile, [cel] care are să blasfemieze spre Domnul [ὃς ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸν Κύριον], Dumnezeul lui Sedrah, Misah [și] Abdenago, va fi tăiat în bucăți [διαμελισθήσεται] și casa sa va fi făcută averea statului [καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ δημευθήσεται][21], pentru că nu este alt dumnezeu, care va putea să izbăvească așa[22]".

97. Atunci, împăratul, lui Sedrah, Misah [și] Abdenago, așa le-a dat puterea asupra a toată țara [și] i-a pus pe ei stăpânitori.

---

[20] Cu sensul de „nu s-au stricat".

[21] Va fi confiscată de către stat.

[22] În mod minunat.

Capitolul 4

1.
2.
3.
4. [În] cel de al 18-lea an al împărăției lui Nabuhodonosor, [acesta] a zis: „Fiind [eu] în pace, eram în casa mea și bine sporind pe tronul meu,

5. [când] vis am văzut și am fost înfricoșat și frica a căzut peste mi[n]e.

6.
7.
8.
9.
10. [Căci] dormeam…Și, iată, pomul cel înalt, crescând peste pământ, [iar] vederea sa [era] mare și nu era altul asemenea lui!

11. Și vederea sa [era] mare [și] vârful său se apropia până la cer, iar scorbura [τὸ κύτος] sa până la nori [pentru] a umple cele de sub cer. Soarele și luna în el locuiau [ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν αὐτῷ ᾤκουν] și luminau tot pământul [καὶ ἐφώτιζον πᾶσαν τὴν γῆν].

12. Ramurile sale [erau cu] lungimea ca de 30 de stadii [ὡς σταδίων τριάκοντα], iar dedesubtul său se umbreau toate fiarele pământului și în el păsările cerului se cuibăreau. Rodul său era mult și bun și hrănea toate vietățile.

13. [Și] vedeam [acestea] în somnul meu. Și, iată, Îngerul a fost trimis în[tru] tărie din cer [Ἄγγελος ἀπεστάλη ἐν ἰσχύι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ]!

14. Și a fost chemat[23] și i s-a zis lui: «Tăiați-l pe el[24] și stricați-l pe el! Căci a fost poruncit de Cel Preaînalt [ca] acesta să se dezrădăcineze și să se facă nefolositor».

15. Și așa a zis: «O singură rădăcină lăsați-i lui în pământ! Pentru ca împreună cu fiarele sălbatice să pască iarbă în munți ca boul

16. și de la roua cerului are să se schimbe trupul său și 7 ani are să pască împreună cu ele,

17. până are să-L cunoască pe Domnul cerului [ἕως ἂν γνῷ τὸν Κύριον τοῦ οὐρανοῦ][25], [Acesta] putere având [peste] toate cele [care sunt] în cer și peste cele ale pământului și câte are să voiască face în[tru] acestea[26] [καὶ ὅσα ἂν θέλῃ ποιεῖ ἐν αὐτοῖς]». Înaintea mea a fost tăiat într-o zi și căderea sa [a fost] într-un ceas de zi, iar ramurile sale au fost date întru tot vântul. Și a fost târât și aruncat, iar iarba pământului, împreună cu fiarele pământului, mânca. Și spre pază a fost dat, iar în lanțuri și în cătușe de aramă a fost legat. [Și] de acestea foarte m-am minunat în toate acestea [ὑπ᾽ αὐτῶν σφόδρα ἐθαύμασα ἐπὶ πᾶσι τούτοις] și somnul meu s-a depărtat de la ochii mei [καὶ ὁ ὕπνος μου ἀπέστη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου].

18. Și m-am sculat dis-de-dimineață din patul meu [și] l-am chemat pe Daniil, pe stăpânitorul sofiștilor [τὸν ἄρχοντα τῶν σοφιστῶν] și pe conducătorul celor care judecă visele [καὶ τὸν ἡγούμενον τῶν

---

[23] A fost chemat Îngerul de către Domnul.

[24] Acest pom imens.

[25] Cu fiarele sălbatice.

[26] În cer și pe pământ.

κρινόντων τὰ ἐνύπνια], și i-am povestit lui visul și [el] mi-a arătat mie tălmăcirea sa.

19. Iar Daniil foarte mult s-a minunat și bănuiala [ὑπόνοια] îl grăbea pe el și a fost înfricoșat de [cu]tremurul care l-a cuprins pe el [καὶ φοβηθεὶς τρόμου λαβόντος αὐτὸν] și a fost schimbată [s-a schimbat] fața sa [și] și-a clătinat capul său un ceas [κινήσας τὴν κεφαλὴν ὥραν μίαν], [căci] a fost uluit [ἀποθαυμάσας]. Și mi-a răspuns mie [cu] glas blând: «Împăratule, visul acesta [să fie] celor care te urăsc pe tine și tălmăcirea sa să vină peste vrăjmașii tăi!

20. Pomul care a fost sădit în pământ, pe care [l-ai văzut în] vedenia cea mare, tu ești, împărate!

21. Și toate păsările cerului, cele care se cuibăresc în el, [sunt] tăria pământului și neamurile și toate limbile până la marginile pământului și toate țările care îți slujesc ție.

22. Iar pomul acela [care a fost] să se înalțe și [a fost] să se apropie cerului și scorbura sa să atingă norii, tu [ești], împăratule, [care] ai fost înălțat peste toți oamenii cei fiind [care sunt] pe fața a tot pământul. [Căci] a fost înălțată inima ta [cu] mândrie și [cu] tărie [ὑψώθη σου ἡ καρδία ὑπερηφανίᾳ καὶ ἰσχύι]. [Dar] cele către Cel Sfânt și [către] Îngerii Săi, [adică] faptele tale, a[u] fost văzut[e][27], pentru că a fost pustiită casa Dumnezeului Celui viu [καθότι ἐξερήμωσας τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος] pentru păcatele poporului care a fost sfințit [ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ τοῦ ἡγιασμένου].

23. Iar vedenia pe care ai văzut-o, [aceea] că Îngerul în[tru] tărie a fost trimis de la Domnul și că a

---

[27] Au fost văzute de către El.

zis: <Să fie scos pomul și să fie tăiat!>, [asta înseamnă că] judecata Dumnezeului Celui mare va veni peste tine [ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ τοῦ μεγάλου ἥξει ἐπὶ σέ],

24. iar Cel Preaînalt și Îngerii Săi pe tine te dărâmă.

25. Întru pază te vor duce pe tine departe și întru loc deșert te vor trimite pe tine.

26. Iar rădăcina pomului, cea care a fost lăsată, [atunci] când nu a fost dezrădăcinată, [este] locul tronului tău [și] ție îți va fi păstrat întru veac. Și [este] ceasul, iată, [când] împotriva ta se pregătesc și te vor biciui pe tine și le vor aduce pe cele care au fost hotărâte asupra ta!

27. Domnul [este] viu în cer și stăpânirea Sa [este] peste tot pământul Său. Roagă-te pentru păcatele tale și [pentru] toate nedreptățile tale [δεήθητι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ πάσας τὰς ἀδικίας σου]! Cu milostenii răscumpără-le, pentru ca bunătatea să-ți fie dată ție și multe zile să fii pe tronul împărăției tale și [El] nu are să te strice pe tine! [Și] iubește aceste cuvinte [τούτους τοὺς λόγους ἀγάπησον], căci exact [este] cuvântul meu și plin [este] timpul tău [ἀκριβὴς γάρ μου ὁ λόγος καὶ πλήρης ὁ χρόνος σου]!»".

28. Iar la sfârșitul cuvintelor, Nabuhodonosor, cum a auzit judecata vedeniei, [aceste] cuvinte în inima [sa] le-a păstrat [τοὺς λόγους ἐν τῇ καρδίᾳ συνετήρησε].

29. Iar împăratul, după 12 luni, [era] pe zidurile cetății, împreună cu toată slava sa. [Și] umbla și peste turnurile ei trecea.

30. Și a răspuns [el și] a zis: „Acesta este Babilonul cel mare, pe care eu l-am zidit, iar casa îm-

părăției mele [este] în[tru] tăria puterii mele [și aceasta] va fi numită spre cinstea slavei mele”.

31. Dar, la sfârșitul cuvântului său, glas din cer s-a auzit: „Ție ți se zice, Nabuhodonosor, împăratule, [că] împărăția Babilonului a fost luată [de la] tine și altuia îi este dată, [adică] omului care a fost disprețuit în casa ta! Iată, Eu îl pun pe el peste împărăția ta, iar stăpânirea ta și slava ta și desfătarea ta le va primi! Pentru că ai să cunoști că stăpânirea o are Dumnezeul cerului în împărăția oamenilor [ὅπως ἐπιγνῷς ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἀνθρώπων] și cui are să voiască o va da pe ea [καὶ ᾧ ἐὰν βούληται δώσει αὐτήν], iar până la răsăritul soarelui alt împărat va fi veselit [se va veseli] în casa ta și [el] va apuca slava ta și tăria ta și stăpânirea ta.

32. Iar Îngerii te vor prigoni pe tine pentru 7 ani [καὶ οἱ Ἄγγελοι διώξονταί σε ἐπὶ ἔτη ἑπτά] și nici nu ai să vezi și nici nu ai să vorbești cu tot omul [καὶ οὐ μὴ ὀφθῇς οὐδ᾽ οὐ μὴ λαλήσῃς μετὰ παντὸς ἀνθρώπου][28]. [Cu] iarbă, ca boul, te vor hrăni, și din iarba pământului va fi pășunea ta. Iată, în loc de slava ta[, ei] te vor lega pe tine, iar casa desfătării tale și împărăția ta o va avea [le va avea] altul!

33. Iar până de dimineață toate va fi împlinită [vor fi împlinite/ se vor împlini], [pentru că acestea toate vor veni] asupra ta, Nabuhodonosor, împăratule al Babilonului, și nu vei avea nevoie de nimic din toate acestea [καὶ οὐχ ὑστερήσει ἀπὸ πάντων τούτων οὐθέν]!”. „[Iar] Eu, Nabuhodonosor, împăratul Babilonului, 7 ani am fost legat și m-au păscut pe mine [la]

[28] Timp de 7 ani nu o să vezi om și nici nu o să vorbești cu vreun om.

iarbă ca pe bou și din iarba pământului mâncam. Iar după cei 7 ani mi-am dat sufletul meu spre rugăciune [καὶ μετὰ ἔτη ἑπτὰ ἔδωκα τὴν ψυχήν μου εἰς δέησιν] și m-am rugat pentru păcatele mele către fața Domnului [καὶ ἠξίωσα περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου κατὰ πρόσωπον Κυρίου], a Dumnezeului cerului [τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ], iar pentru necunoașterile mele Dumnezeului dumnezeilor, Celui mare, m-am rugat [καὶ περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου τοῦ Θεοῦ τῶν θεῶν, τοῦ μεγάλου, ἐδεήθην]. Și perii mei au fost ca aripile vulturului, unghiile mele ca ale leului, a fost schimbată [au fost schimbate] carnea mea și inima mea [ἠλλοιώθη ἡ σάρξ μου καὶ ἡ καρδία μου] [și] gol umblam, împreună cu fiarele pământului. [Căci] vis am văzut și bănuielile pe mine m-au cuprins. Și, pentru multă vreme, somnul pe mine m-a luat, iar adormire a căzut asupra mea.

34. Iar la sfârșitul celor 7 ani, timpul răscumpărării mele a venit [ὁ χρόνος μου τῆς ἀπολυτρώσεως ἦλθε], iar păcatele mele și neștiințele mele au fost împlinite înaintea Dumnezeului cerului și [eu] m-am rugat pentru neștiințele mele Dumnezeului dumnezeilor, Celui mare. Și, iată, un Înger m-a chemat pe mine din cer, zicându-mi: «Nabuhodonosor [Ναβουχοδονοσορ], slujește Dumnezeului cerului [δούλευσον τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ], Celui Sfânt [τῷ ἁγίῳ], și dă slavă Celui Preaînalt, [căci] palatul împărătesc al neamului tău ție îți este dat înapoi!»!

35.

36. [Și] în acea vreme mi-a fost înapoiată mie împărăția mea și slava mea mi-a fost dată mie înapoi.

37. [Iar eu] Celui Preaînalt mă mărturisesc și laudă [Îi aduc] Celui care a zidit cerul și pământul și mările și râurile și toate cele [care sunt] în ele. Mă

mărturisesc [Lui] și Îl laud, că[ci] El este Dumnezeul dumnezeilor și Domnul domnilor și Împăratul împăraților. Că[ci] El face semne și minuni și schimbă ceasurile și vremurile, luând împărăția împăraților și punând alții în locul lor. [Iar] de acum Lui Îi voi sluji și, de frica Sa, [cu]tremurul m-a cuprins pe mine. Și pe toți cei Sfinți ai Săi îi laud [καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους Αὐτοῦ αἰνῶ], că[ci] dumnezeii neamurilor nu au în ei tărie [ca] să întoarcă împărăția împăratului spre alt împărat [οἱ γὰρ θεοὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς ἰσχὺν ἀποστρέψαι βασιλείαν βασιλέως εἰς ἕτερον βασιλέα] și să omoare și să facă [pe cineva] a trăi și să facă semne și minuni mari și înfricoșătoare și să schimbe lucrurile cele prea mari, precum a făcut cu mine Dumnezeul cerului și a schimbat în[tru] mine lucrurile cele mari. [De aceea], eu, [în] toate zilele împărăției mele, pentru sufletul meu, Celui Preaînalt jertfă Îi voi aduce, întru miros de bună mireasmă Domnului [εἰς ὀσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ], și [lucrul] cel plăcut înaintea Sa voi face. Eu și poporul meu [și] neamul meu și țările mele, cele [care sunt] în[tru] stăpânirea mea, [vom face acestea]. Iar câți au grăit înspre Dumnezeul cerului și câți or să apuce grăind [să grăiască] ceva[29], pe aceia îi voi osândi [la] moarte [τούτους κατακρινῶ θανάτῳ]”.

Și împăratul Nabuhodonosor a scris epistolă enciclică [ἐπιστολὴν ἐγκύκλιον] la toți cei [din] locul neamurilor și țărilor și limbilor, [la] toți cei care locuiesc în toate țările: „Din neamuri și [până în] neamuri, Domnului, Dumnezeului cerului, lăudați-L [să-I aduceți laudă]! Iar jertfă și prinos aduceți-I Lui, Celui

---

[29] Iar câți au hulit și Îl hulesc pe Dumnezeu.

slăvit! [Pentru că] eu, împăratul împăraților, mă mărturisesc Lui, Celui slăvit. Că[ci] așa a făcut cu mine în ziua aceea: m-a așezat pe mine pe tronul meu, iar puterea mea și împărăția mea în poporul meu le-am apucat și măreția mea mi-a fost dată mie înapoi.

Nabuhodonosor, împăratul tuturor neamurilor și al tuturor țărilor și al tuturor celor care locuiesc în ele: Pacea voastră să se înmulțească în toată vremea [εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη ἐν παντὶ καιρῷ]! Iar acum vă voi arăta vouă lucrurile pe care le-a făcut cu mine Dumnezeul Cel mare [ὁ Θεὸς ὁ μέγας]. Și [Căci] mi s-a părut mie să vi le arăt vouă și sofiștilor voștri. Că[ci] este Dumnezeu, iar cele minunate [și] cele mari [sunt] ale Sale. Palatul Său cel împărătesc [este] palatul cel împărătesc întru veac, [iar] puterea Sa [este] din neamuri [și până] întru neamuri". Și a trimis epistole pentru toți cei care i-au fost născuți lui întru împărăția sa [și] tuturor neamurilor celor fiind sub împărăția sa.

Capitolul 5

1. Baltasar [Βαλτασαρ], împăratul, a făcut ospăț mare [δοχὴν μεγάλην] în ziua înnoirii palatelor sale împărătești și a chemat din cei mari ai săi 2.000 de oameni [ἄνδρας δισχιλίους]. [Iar] în ziua aceea, Baltasar, ridicându-se de la vin[30] și, mândrindu-se, i-a lăudat în locul acela pe toți dumnezeii cei turnați și cei ciopliți ai neamurilor, iar Dumnezeului Celui Preaînalt nu I-a dat slavă. [Dar] în acea noapte au ieșit degetele [ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐξῆλθον δάκτυλοι], [cele] ca ale omului [ὡσεὶ ἀνθρώπου], și au scris pe zidul casei sale [καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τοῦ τοίχου οἴκου αὐτοῦ], pe tencuială [ἐπὶ τοῦ κονιάματος], înaintea luminătorului[31] [κατέναντι τοῦ λύχνους]: Mani, fares, techel [μανη, φαρες, θεκελ]. Iar tălmăcirea lor este [aceasta]: mani [înseamnă] a fost numărat, fares [înseamnă] a fost înlăturat, techel [înseamnă] a stat.

Baltasar, împăratul, a făcut petrecere mare prietenilor săi și bea vin.

2. Și a fost înălțată inima sa[32] și a zis să se aducă vasele cele de aur și cele de argint ale casei lui Dumnezeu, pe care Nabuhodonosor, tatăl său, le-a luat din Ierusalim și să toarne vin în ele prietenilor săi.

3. Și a[u] fost adus[e] și beau din ele

---

[30] Ridicându-se de acolo de unde bea vin. Sau ridicându-se îmbătat de atâta vin.

[31] A făcliei, a sursei de lumină.

[32] Și s-a înălțat în inima lui, s-a mândrit.

4. și îi binecuvântau pe idolii cei făcuți de mâna lor, iar pe Dumnezeul veacului nu L-au binecuvântat [καὶ τὸν Θεὸν τοῦ αἰῶνος οὐκ εὐλόγησαν], pe Cel având puterea duhului lor [τὸν ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτῶν] [în mâna Sa].

5. [Dar] la acela, [în] acel ceas, au ieșit degetele [ἐξῆλθον δάκτυλοι], ca de mână de om [ὡσεὶ χειρὸς ἀνθρώπου], și au scris pe peretele casei sale, pe tencuială, înaintea luminii[33], înaintea împăratului Baltasar, și [el] a văzut mâna scriind.

6. Și vederea sa a fost schimbată [καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ἠλλοιώθη], iar fricile și bănuielile pe el îl apăsau. Atunci împăratul s-a grăbit și s-a ridicat și vedea scrierea aceea, iar împreună prietenii săi dimprejur se mândreau.

7. Și împăratul a strigat [cu] glas mare [ca] să se cheme descântătorii și fermecătorii și haldeii și gazarinii [și] să le vestească judecata scrierii [τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς]. Și [aceștia] intrau la vederea [aceea, ca] să vadă scrierea, dar judecata scrierii nu puteau să o tâlcuiască împăratului. Atunci, împăratul le-a lămurit porunca [sa], zicându-le: „Tot omul, care are să arate judecata scrierii, [cu] porfiră se va îmbrăca el [στολιεῖ αὐτὸν πορφύραν] și colier de aur va pune în jurul [gâtului] său [καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιθήσει αὐτῷ] și va fi dată lui puterea [asupra] celei de a treia părți a împărăției [καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐξουσία τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας][mele]".

8. Și intrau descântătorii și fermecătorii și gazarinii și nu puteau niciunul să vestească judecata scrierii.

[33] Înaintea luminii aprinse în casă.

9. Atunci împăratul a chemat-o pe împărăteasă pentru [acest] semn și i-a arătat ei cât de mare este[34] și că tot omul nu poate să-i vestească împăratului judecata scrierii.

10. Atunci împărăteasa și-a amintit către el[35] de Daniil, care era din robia Iudeii,

11. și i-a zis împăratului: „Om înțelegător era și înțelept și covârșindu-i pe toți înțelepții Babilonului [ὁ ἄνθρωπος ἐπιστήμων ἦν καὶ σοφὸς καὶ ὑπερέχων πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος],

12. iar Duhul Cel Sfânt în[tru] el este [καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἐν αὐτῷ ἐστι], și în zilele tatălui tău [καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρός σου], judecățile cele trufașe ale împăratului le-a arătat lui Nabuhodonosor, tatălui tău [τοῦ βασιλέως συγκρίματα ὑπέρογκα ὑπέδειξε Ναβουχοδονοσορ, τῷ πατρί σου]”.

13. Atunci Daniil a fost dus către împărat, iar împăratul, răspunzându-i, i-a zis lui:

14.

15.

16. „O, Daniile, [dacă] poți mie să-mi arăți judecata scrierii, și [atunci] te voi îmbrăca pe tine [în] porfiră și colier de aur voi pune împrejurul [gâtului] tău și vei avea puterea [asupra] celei de a treia părți a împărăției mele [καὶ ἕξεις ἐξουσίαν τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας μου]!”.

17. Atunci Daniil a stat înaintea scrierii și a citit-o și așa a fost răspunzându-i împăratului: „Aceasta [este] scrierea: «A fost numărat [și] a fost socotit [și] a

---

[34] Semnul acesta, adică această scriere minunată de pe perete.

[35] Către împărat.

fost înlăturat și [judecata aceasta] a stat [ἠρίθμηται κατελογίσθη ἐξῆρται καὶ ἔστη]». [Aceasta este] ceea ce a scris mâna și aceasta [este] tâlcuirea lor.

18.

19.

20.

21.

22.

23. [Căci] tu, împăratule, ai făcut petrecere prietenilor tăi și [ei] beau vin, iar vasele casei Dumnezeului Celui viu ți-a[u] fost adus[e] ție. Și beați din ele, tu și oamenii cei mari ai tăi. Și i-ați lăudat pe toți idolii, pe cei făcuți de mâna oamenilor, și Dumnezeului Celui viu [pe Dumnezeul Cel viu] nu L-ați binecuvântat. Dar duhul tău [este] în mâna Sa [καὶ τὸ πνεῦμά σου ἐν τῇ χειρὶ Αὐτοῦ] și palatul tău cel împărătesc El ți l-a dat ție și [tu] nu L-ai binecuvântat pe El și nici [nu] I-ai adus Lui laudă.

24.

25.

26. [Și] aceasta [este] judecata scrierii: «A fost numărat timpul împărăției tale [și] încetează împărăția ta, [căci] a fost scurtată și se va sfârși, [pentru că] a fost dată împărăția ta mezilor și perșilor»”.

27.

28.

29. Atunci, Baltasar, împăratul, l-a îmbrăcat pe Daniil [cu] porfiră și colier de aur a pus împrejurul [gâtului] său și i-a dat lui putere [asupra] celei de a treia părți a împărăției sale.

30. Și judecata a venit asupra împăratului Baltasar, iar palatul împărătesc a fost îndepărtat de la haldei și a fost dat mezilor și perșilor.

Capitolul 6

1. Și Artaxerxis [Ἀρταξέρξης], cel al mezilor, a luat împărăția. Iar Darios [Δαρεῖος] [era] plin de zile și slăvit la bătrânețe

2. și a pus 127 [ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ] de satrapi[36] [σατράπας] peste toată împărăția sa,

3. iar peste ei [a pus] 3 bărbați, conducându-i pe ei, și Daniil era unul [dintre] cei 3 bărbați,

4. [iar cei 3] peste toți [erau] având puterea în împărăție. Și Daniil era îmbrăcat [cu] porfiră și [era] mare și slăvit înaintea împăratului Darios – pentru că era slăvit și înțelegător și înțelept și Duhul Sfânt [era] în[tru] el [ἦν ἔνδοξος καὶ ἐπιστήμων καὶ συνετός καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἐν αὐτῷ] – și [era] bine-sporind în lucrurile împăratului, pe care [el] le făcea. Atunci, împăratul s-a sfătuit să-l pună pe Daniil peste toată împărăția sa și [peste] cei doi bărbați, pe care i-a pus [îi pusese] împreună cu el, și [peste] cei 127 de satrapi.

5. Dar când s-a sfătuit împăratul [ca] să îl pună pe Daniil peste toată împărăția sa, atunci [la] sfatul și părerea [celor care] s-au sfătuit în[tre] ei, doi tineri [au grăit] unul către altul, zicând: „Când niciun păcat și nicio neștiință [nu] aflau [au aflat] împotriva lui Daniil, pentru care îl vor învinui [să-l învinuiască] pe el către împărat?”.

6. Și au zis: „Veniți să punem hotărâre pentru noi înșine, că tot omul nu se va învrednici de cinste și nu are să se roage rugăciune de la [către] tot dumnezeul până la 30 de zile, fără numai [cu voie] de la Darius

---

[36] Viceregi.

împăratul, iar dacă nu [va face așa], va muri!”. [Și aceasta au spus-o], pentru ca să îl copleșească pe Daniil înaintea împăratului și să-l arunce întru groapa leilor [καὶ ῥιφῇ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων]. Căci cunoscuseră că Daniil se roagă și cere Domnului [ᾔδεισαν γὰρ ὅτι Δανιηλ προσεύχεται καὶ δεῖται Κυρίου], Dumnezeului său [τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ], de 3 ori pe zi [τρὶς τῆς ἡμέρας].

7. Atunci au venit oamenii aceia și au zis înaintea împăratului:

8. „Hotărâre și stare am pus [ὁρισμὸν καὶ στάσιν ἐστήσαμεν], că tot omul, care are să se roage rugăciune sau [dacă] cineva are să se învredniceească de cinste de la [către] tot dumnezeul până la 30 de zile, fără numai [cu voie] de la Darius împăratul, va fi aruncat întru groapa leilor”.

9. Și s-au învrednicit [de la] împăratul ca să stea hotărârea [lor], iar [împăratul] nu [a voit] să o schimbe pe ea. Pentru că [ei] cunoscuseră că Daniil se roagă și cere de trei ori pe zi, [și au voit] ca să-l copleșească prin împărat și să-l arunce întru groapa leilor.

10. Și astfel, împăratul Darios a pus și a întărit [hotărârea aceasta].

11. Iar Daniil, cunoscând hotărârea, pe care [împăratul] a pus-o împotriva sa, ferestrele le-a deschis în camera de sus a sa [θυρίδας ἤνοιξεν ἐν τῷ ὑπερῴῳ αὐτοῦ], înaintea Ierusalimului [κατέναντι Ιερουσαλημ][37], și cădea pe fața sa[38] de trei ori pe zi [καὶ

---

[37] Care erau cu fața spre Ierusalim. Pentru că el se ruga spre Ierusalim.

[38] Se ruga cu fața la pământ înaintea Domnului, așa cum facem până azi.

ἔπιπτεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ τρὶς τῆς ἡμέρας], precum făcea [și mai] înainte, și cerea [Domnului].

12. Și ei l-au păzit[39] pe Daniil și l-au prins pe el rugându-se de trei ori pe zi, ca [în] fiecare zi.

13. Atunci, oamenii aceia s-au întâlnit [cu] împăratul și i-au zis: „Darie [Δαρεῖε][40], împăratule, [oare] nu hotărâre ai orânduit, ca tot omul să nu se roage rugăciune și nici să [nu] se învrednicească de cinste de la [către] tot dumnezeul până la 30 de zile, fără numai [cu voie] de la tine, împăratule, iar dacă nu, va fi aruncat întru groapa leilor?”. Și, răspunzându-le, împăratul le-a zis lor: „Întocmai [este] cuvântul și hotărârea va rămâne!”. Iar [ei] i-au zis lui: „Te jurăm pe tine [ὁρκίζομέν σε], [împăratule] ale mezilor și al perșilor, [cu] edictele [δόγμασιν] [tale][41], ca să nu schimbi porunca și nici să te minunezi de față [de fața omului] și pentru ca să nu micșorezi ceva [din] cele care au fost zise și să pedepsești pe omul care nu a rămas [în] hotărârea aceasta!”. Iar [el] a zis: „Așa voi face, precum ziceți, și [căci] mi-am rânduit mie [să fac] aceasta!”.

14. Și [ei] i-au zis: „Iată, l-am aflat pe Daniil, cel iubit al tău [τὸν φίλον σου], rugându-se și cerând feței Dumnezeului său de trei ori pe zi!”.

15. Și, întristându-se, împăratul a zis: „Să fie aruncat Daniil întru groapa leilor [ῥιφῆναι τὸν Δανιηλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων]!”. [Și aceasta a zis-o] pentru hotărârea pe care a rânduit-o [o rânduise] îm-

---

[39] Cu sensul de l-au urmărit, l-au filat ca să vadă cum calcă porunca împăratului.

[40] Forma de vocativ a lui Δαρεῖος.

[41] Cu hotărârile tale publice, cu decretele tale. Pentru ca, în viața Bisericii, mai apoi, δόγμα să însemne hotărârea dogmatică a unui Sinod Ecumenic.

potriva lui[42]. Atunci, împăratul a fost întristat foarte [s-a întristat foarte] pe[ntru] Daniil și ajuta să-l izbăvească pe el până la apusurile soarelui [καὶ ἐβοήθει τοῦ ἐξελέσθαι αὐτὸν ἕως δυσμῶν ἡλίου] din mâinile satrapilor [ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν σατραπῶν],

16. dar nu putea să-l izbăvească pe el de la ei.

17. Dar, strigând, Darios, împăratul, i-a zis lui Daniil: „Dumnezeul tău [Θεός σου], Căruia tu Îi slujești în mod neîncetat de trei ori pe zi [Ὧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς τρὶς τῆς ἡμέρας αὐτὸς], te va izbăvi pe tine din mâna leilor până dis-de-dimineață [ἐξελεῖταί σε ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων ἕως πρωὶ]! Fii îndrăzneț [θάρρει][întru El]!”.

18. Atunci Daniil a fost aruncat întru groapa leilor. Și a fost adusă piatra și a fost pusă întru gura gropii [καὶ ἐτέθη εἰς τὸ στόμα τοῦ λάκκου] și a pecetluit-o împăratul cu inelul său și cu inelele oamenilor celor mari ai săi, pentru ca să nu fie ridicat Daniil de [către] ei sau împăratul să-l tragă pe el din groapă.

19. Atunci împăratul s-a întors spre palatul său și și-a petrecut noaptea [în] post [καὶ ηὐλίσθη νῆστις] și era întristat pentru Daniil. Atunci, Dumnezeul lui Daniil [ὁ Θεὸς τοῦ Δανιηλ], făcându-i lui [după] pronia [πρόνοιαν ποιούμενος αὐτοῦ][Sa], a închis gurile leilor și [aceștia] nu l-au tulburat lui [pe] Daniil [τὰ στόματα τῶν λεόντων καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ Δανιηλ].

20. Iar împăratul, Darios, s-a sculat dis-de-dimineață și i-a luat împreună cu sine pe satrapi și,

[42] A Sfântului Daniil, prin șiretlicul celor care îi doreau moartea.

mergând, a stat la gura gropii leilor [ἔστη ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ λάκκου τῶν λεόντων].

21. Atunci împăratul l-a chemat pe Daniil [cu] glas mare [și] cu plângere [μετὰ κλαυθμοῦ], zicându-i: „O, Daniil[e], așadar, dacă trăiești, iar Dumnezeul tău, Căruia Îi slujești în mod neîncetat te-a mântuit pe tine [σέσωκέ σε] de la lei și [ei] nu te-au făcut nefolositor pe tine!...”.

22. [Și] atunci Daniil a auzit [și] cu glas mare [a răspuns] și a zis: „Împăratule, încă sunt viu [ἔτι εἰμὶ ζῶν]!

23. Și m-a mântuit pe mine Dumnezeu de lei [καὶ σέσωκέ με ὁ Θεὸς ἀπὸ τῶν λεόντων], pentru că dreptatea în[tru] mine a fost aflată înaintea Sa [καθότι δικαιοσύνη ἐν ἐμοὶ εὑρέθη ἐναντίον Αὐτοῦ]. Dar și înaintea ta, împăratule, nici neștiința și nici păcatul [nu] a[u] fost aflat[e] în[tru] mine, ci tu ai ascultat de oamenii înșelând [care îi înșală] pe împărați și m-ai aruncat pe mine întru groapa leilor spre pieire”.

24. Atunci au fost adunate împreună toate puterile[43] și l-au văzut pe Daniil cum nu l-au tulburat lui [pe el] leii.

25. Atunci, acei doi oameni, cei care au mărturisit împotriva lui Daniil, ei și femeile lor și copiii lor au fost aruncați leilor și leii i-au omorât pe ei și le-au zdrobit oasele lor.

26. Atunci Darios a scris tuturor neamurilor și țărilor și limbilor celor care locuiesc în tot pământul său, zicându-le:

27. „Toți oamenii cei fiind în împărăția mea fiți închinându-vă și slujind Dumnezeului lui Daniil! Căci

[43] Toată armata.

El este Dumnezeul Cel rămânând și Cel viu întru veci de veci până în veci [Αὐτὸς γάρ ἐστι Θεὸς μένων καὶ ζῶν εἰς γενεὰς γενεῶν ἕως τοῦ αἰῶνος].

28. Eu, Darios, Îi voi fi Lui închinându-mă și slujindu-I [în] toate zilele mele. Căci idolii cei făcuți de mână nu pot să mântuie [τὰ γὰρ εἴδωλα τὰ χειροποίητα οὐ δύνανται σῶσαι], [așa pre]cum l-a răscumpărat Dumnezeul lui Daniil pe Daniil [ὡς ἐλυτρώσατο ὁ Θεὸς τοῦ Δανιηλ τὸν Δανιηλ]”.

29. Și împăratul Darios a fost adăugat către neamul său și Daniil a fost pus peste împărăția lui Darios, iar Chiros Persul [Κῦρος ὁ Πέρσης] [și-]a luat împărăția sa.

Capitolul 7

1. [În] anul cel dintâi, împărățind Baltasar [Βαλτασαρ] țara Babiloniei [Βαβυλωνία], Daniil a avut vedenie [ὅραμα], [fiind] cu capul pe patul său. [Iar] atunci, vedenia pe care a văzut-o, Daniil a scris-o întru începuturile cuvintelor [sale]:

2. „Pe patul meu vedeam în somnurile nopții [καθ' ὕπνους νυκτὸς]...Și, iată, cele 4 vânturi ale cerului au căzut întru marea cea mare [τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ ἐνέπεσον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην]!

3. Și cele 4 fiare se suiau din mare [καὶ τέσσαρα θηρία ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης], deosebindu-se una de alta [διαφέροντα ἓν παρὰ τὸ ἕν].

4. Cea dintâi [era] ca leoaica, având aripi ca ale vulturului, [și] vedeam până ce a fost smuls [au fost smulse] aripile ei și a fost ridicată de la pământ și pe picioarele cele omenești a stat și inima cea omenească i-a fost dată ei [καὶ ἀνθρωπίνη καρδία ἐδόθη αὐτῇ].

5. Și, iată, împreună cu ea [era] altă fiară, asemănarea având-o de urs, și pe una [din] părți a stat și cele trei coaste erau în gura ei! Și așa a zis: «Ridică-te [și] mănâncă trupurile cele multe!».

6. Și împreună cu acestea vedeam o altă fiară ca leopardul și aripile [ei] cele 4 se întindeau deasupra ei și 4 capete [i s-au dat] fiarei și limba i-a fost dată ei.

7. Și împreună cu acestea vedeam în vedenia nopții [ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς] [pe] cea de a 4-a fiară, [pe] cea înfricoșătoare, și frica ei purtând-o [cu] tărie, având dinți mari, cei de fier, mâncând și sfărâmând, [și] călcând [toate] împrejur [cu] picioarele

[ei]. [Dar,] manifestându-se, [era] diferită mai mult decât toate fiarele cele dinaintea ei și avea 10 coarne,

8. iar sfaturile cele multe [erau] în coarnele sale [καὶ βουλαὶ πολλαὶ ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ]. Și, iată, un alt corn a crescut în mijlocul lor [și acesta era] mic în[tre] cornele sale! [Iar] cele trei coarne, [din] cele dintâi, au fost uscate de la ea. Și, iată, ochii [erau] ca ochii omenești în cornul acesta și gura grăindu-le [pe] cele mari și făcea război cu cei Sfinți [καὶ ἐποίει πόλεμον πρὸς τοὺς Ἁγίους]!

9. Vedeam până când tronurile au fost puse [ἐθεώρουν ἕως ὅτε θρόνοι ἐτέθησαν] și Cel vechi de zile ședea [καὶ Παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο], având veșmântul [Său] ca zăpada [ἔχων περιβολὴν ὡσεὶ χιόνα] și perii capului Său ca lâna cea albă [și] cea curată [καὶ τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς Αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον λευκὸν καθαρόν], [iar] tronul [Său] ca văpaia focului [ὁ θρόνος ὡσεὶ φλὸξ πυρός].

10. Și ieșea de la fața Sa râul de foc [καὶ ἐξεπορεύετο κατὰ πρόσωπον Αὐτοῦ ποταμὸς πυρός], [iar] miile cele de mii Îl slujeau pe El [χίλιαι χιλιάδες ἐθεράπευον Αὐτὸν] și zecile de mii cele de zeci de mii stătuseră înaintea Lui [καὶ μύριαι μυριάδες παρειστήκεισαν Αὐτῷ] și curtea de judecată a șezut [καὶ κριτήριον ἐκάθισε] și cărțile au fost deschise [καὶ βίβλοι ἠνεῴχθησαν].

11. Atunci vedeam glasul cuvintelor celor mari, pe care cornul le grăia. Și a fost ciomăgită de moarte fiara [καὶ ἀπετυμπανίσθη τὸ θηρίον] și a pierit trupul ei [καὶ ἀπώλετο τὸ σῶμα αὐτοῦ] și a fost dată întru arderea focului [καὶ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός].

12. Și [la] cele din jurul ei li s-a retras puterea lor, iar vremea vieții le-a fost dată lor până la o vreme și

[la] un timp [καὶ χρόνος ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως χρόνου καὶ καιροῦ].

13. [Și] vedeam în vedenia nopții...Și, iată, pe norii cerului [ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ] ca Fiul omului venea [ὡς Υἱὸς ἀνθρώπου ἤρχετο] și cum [la] Cel vechi de zile ajungea și cei care au fost de față veneau [înaintea] Sa!

14. Și I-a fost dată Lui puterea [καὶ ἐδόθη Αὐτῷ ἐξουσία] și toate neamurile pământului după felurile [lor] și toată slava Lui slujind-o [καὶ πᾶσα δόξα Αὐτῷ λατρεύουσα]. Iar puterea Sa [este] puterea cea veșnică [καὶ ἡ ἐξουσία Αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος], care nu are să fie înlăturată [ἥτις οὐ μὴ ἀρθῇ], și Împărăția Sa [καὶ ἡ Βασιλεία Αὐτοῦ] [e aceea], care nu are să fie stricată [ἥτις οὐ μὴ φθαρῇ] [niciodată].

15. Și am fost istovit [ἀκηδιάσας], eu, Daniil, în[tru] acestea [pe care le-am văzut] în vedenia nopții [ἐν τῷ ὁράματι τῆς νυκτὸς].

16. [Și] am venit către unul [din] cei care au stat și exactitatea o căutam de la el pentru toate acestea [καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτουν παρ᾽ αὐτοῦ ὑπὲρ πάντων τούτων]. Iar cel care mi-a răspuns, îmi zice [mi-a zis] mie [acestea] și judecata cuvintelor mi-a arătat-o mie:

17. «Acestea, fiarele cele mari, sunt cele 4 împărății care vor pieri de pe pământ.

18. Și vor lua Împărăția Sfinții Celui Preaînalt [καὶ παραλήψονται τὴν Βασιλείαν Ἅγιοι Ὑψίστου] și vor ține Împărăția până în veac și până în veacul vecilor [καὶ καθέξουσι τὴν Βασιλείαν ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων]».

19. Atunci doream să întreb în mod exact despre fiara cea de-a patra, cea stricând toate și cea foarte înfricoșătoare. Și, iată, dinții ei [erau] cei de fier și un-

ghiile ei [erau] cele de aramă, mâncând toate împrejur și călcând [toate cu] picioarele!

20. Și pentru cele 10 coarne ale sale, cele din capul [ei], și [pentru] cel unul, celălalt, cel crescând, [voiam să știu]. Și au căzut de la ea cele trei. Și [era] cornul care avea ochi și gura vorbind cele mari, iar înfățișarea sa le covârșea pe celelalte.

21. Și vedeam cornul acela, stând cu război către Sfinți și întărindu-se [peste] ei,

22. până ce [a fost] să vină Cel vechi de zile și judecata a dat-o Sfinților celui Preaînalt [καὶ τὴν κρίσιν ἔδωκε τοῖς Ἁγίοις τοῦ Ὑψίστου] și vremea a fost dată, iar Sfinții au ținut Împărăția.

23. Și mi-a[u] fost zis[e] mie pentru fiara cea dea patra, că: «Împărăția cea a patra va fi pe pământ, care va diferi de tot pământul, și îl va tulbura pe el și îl va zdrobi pe el.

24. Și cele 10 coarne ale împărăției [sunt] cei 10 împărați [care] vor sta. Iar celălalt împărat împreună cu aceia va sta și el va diferi [în] cele rele mai mult decât cei dintâi și 3 împărați va smeri.

25. Și cuvinte înspre Cel Preaînalt va grăi [καὶ ῥήματα εἰς τὸν Ὕψιστον λαλήσει] și pe Sfinții Celui Preaînalt îi va toci [κατατρίψει] și va primi să schimbe vremurile și legea. Și va fi dată [vor fi date] toate întru mâinile sale până la [o] vreme [καὶ παραδοθήσεται πάντα εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἕως καιροῦ] și [până la] vremuri [καὶ καιρῶν] și până la [o] jumătate de vreme [καὶ ἕως ἡμίσους καιροῦ].

26. Și judecata va sta și puterea o vor nimici și se vor sfătui să spurce și să nimicească până la sfârșit.

27. Iar împărăția și puterea și măreția lor și începutul tuturor împărățiilor celor de sub cer l-a dat po-

porului celui sfânt al Celui Preaînalt, [ca] să împărățească Împărăția cea veșnică, și toate puterile Lui Îi vor fi supuse și se vor supune puterii Sale».

28. Până la pierderea cuvântului [ἕως καταστροφῆς τοῦ λόγου], eu, Daniil, [cu] extaz foarte mă înconjuram [σφόδρα ἐκστάσει περιειχόμην] și bărbăția mea mi s-a deosebit mie [καὶ ἡ ἕξις μου διήνεγκεν ἐμοί] și cuvântul în inima mea s-a întărit [καὶ τὸ ῥῆμα ἐν καρδίᾳ μου ἐστήριξα].

Capitolul 8

1. [În] cel de-al 3-lea an, împărățind Baltasar, vedenia pe care am văzut-o eu, Daniil, după [ce a fost] să o văd eu pe cea dintâi[44].

2. Și am văzut în vedenia visului meu, fiind eu în cetatea Suselor[45] [ἐν Σούσοις τῇ πόλει], care este în țara Elimes[46] [ἥτις ἐστὶν ἐν Ἐλυμαΐδι χώρα], încă fiind eu către [calea] porții Elamului [ἔτι ὄντος μου πρὸς τῇ πύλῃ Αιλαμ].

3. Ridicându-mi ochii, am văzut un berbec mare, care a stat înaintea porții, și avea coarne. Și unul [era] mai înalt [decât] altul și [cornul] mai înalt se suia.

4. Și, împreună cu acestea, am văzut berbecul împungând către răsărituri [κερατίζοντα πρὸς ἀνατολὰς] și către miazănoapte, și către apusuri [καὶ πρὸς δυσμὰς] și [către] miazăzi. Iar toate fiarele nu au stat [nu am putut să stea] înaintea sa și nu era cel care să-l izbăvească din mâinile sale. Și făcea [pre]cum voia și a fost înălțat.

5. Iar eu priveam…Și, iată, țapul caprelor venea dinspre apusuri [τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ δυσμῶν] peste fața pământului [ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς] și [el] nu atingea pământul [καὶ οὐχ ἥπτετο τῆς γῆς]! Și era cornul cel unul al țapului în mijlocul ochilor săi.

6. Iar [țapul] a venit peste berbec, [peste] cel având coarne, pe care [eu] l-am văzut, care a stat către

---

[44] Pe prima dintre vedenii.

[45] De la Σοῦσα, forma de N. În text e D. pl.

[46] De la Ἐλυμαίς, forma de N. În text e D. sg.

poartă, și a alergat către el în mânia urgiei [καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν θυμῷ ὀργῆς][sale].

7. Și l-am văzut pe al apropiindu-se către berbec și a fost înfuriat [s-a înfuriat] împotriva sa și l-a lovit și i-a zdrobit cele două coarne ale sale. Iar tăria nu mai era în berbec [ca] să stea împotriva țapului. Și l-a trântit pe el la pământ și l-a zdrobit pe el și nu era cel care să-l izbăvească pe berbec din [mâna] țapului.

8. Iar țapul caprelor s-a întărit foarte. Și când s-a întărit [acesta], i-a fost zdrobit lui cornul cel mare. Și i s-a[u] suit lui alte 4 coarne după aceea[47], înspre cele 4 vânturi ale cerului [εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ].

9. Iar din unul [dintre] ele[48] a crescut un corn tare și s-a întărit [și mai mult] și a lovit spre miazăzi și spre răsărituri și spre miazănoapte.

10. Și a fost înălțat până la stelele cerului [καὶ ὑψώθη ἕως τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ] și a fost aruncat pe pământ din stele [καὶ ἐρράχθη ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῶν ἀστέρων] și de [către] ei a fost călcat în picioare.

11. Până ce Arhistrategul[49] va izbăvi robia [ἕως ὁ Ἀρχιστράτηγος ῥύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν] și pentru El munții cei din veac a fost dărâmat [au fost dărâmați] [καὶ δι᾽ Αὐτὸν τὰ ὄρη τὰ ἀπ᾽ αἰῶνος ἐρράχθη]. Și a fost ridicat locul lor, și jertfa, și a fost pusă ea până la pământ pe pământ [καὶ ἐξήρθη ὁ τόπος αὐτῶν, καὶ θυσία, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἕως χαμαὶ ἐπὶ τὴν γῆν][50]. Și a

[47] După ce i-a fost zdrobit cornul cel mare.

[48] Din unul din cele 4 coarne.

[49] Hristos Domnul.

[50] Odată cu răstignirea Domnului, Ierusalimul iudaic și cultul slujit acolo și-au pierdut dimensiunea lor profetică, pentru că a încetat preoția vechitestamentară. Căci cine nu

fost bine sporit și a fost făcut [astfel] și [locul] cel sfânt va fi pustiit [καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται][51].

12. Și păcatele au fost făcute pe[ste] jertfă [καὶ ἐγενήθησαν ἐπὶ τῇ θυσίᾳ αἱ ἁμαρτίαι], iar dreptatea a fost aruncată la pământ [καὶ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη]. Și [el] a făcut [acestea] și a fost bine sporit.

13. Și auzeam un Sfânt grăind...Și altul i-a zis aceluia, celui grăind: «Până ce [când] vedenia va sta, și jertfa, care a fost ridicată, și păcatul pustiirii [ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως], care a fost dat, iar cele sfinte va fi pustiit [vor fi pustiite] spre călcarea în picioare?».

14. Și i-a zis lui: «Până în seară și dimineață [ἕως ἑσπέρας καὶ πρωὶ], zile 2.300 [ἡμέραι δισχίλιαι τριακόσιαι], iar [apoi] va fi curățit [locul] cel sfânt [καὶ καθαρισθήσεται τὸ ἅγιον]».

15. Și a fost, când eu [eram] a vedea [văzusem aceasta], [că] eu, Daniil, vedenia căutam să o înțeleg. Și, iată, a stat înaintea mea ca vedenie de om [ἔστη κατεναντίον μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου]!".

16. Și am auzit glas de om în mijlocul a Ule [καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνθρώπου ἀνὰ μέσον τοῦ Ουλαι] și [El] a chemat și a zis: «Gavriil [Γαβριηλ][52], fă-l să înțeleagă vedenia pe acesta [συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὅρασιν]!». Iar cel care a fost strigat, a zis: «Omul[e] [ὁ ἄνθρωπος], despre porunca aceasta [este] vedenia [ἐπὶ τὸ πρόσταγμα ἐκεῖνο ἡ ὅρασις]!».

17. Și a venit și a stat,

---

crede în Hristos Dumnezeu și nu-I slujește Lui, acela nu are de-a face cu Preoția lui Dumnezeu. Pentru că Preoția lui Hristos e dată Slujitorilor Săi în Biserica Sa.

[51] Templul din Ierusalim.

[52] Sfântul Arhanghel Gavriil.

avându-mă stând în picioare. Și când [a fost] a veni el, a[m] fost tulburat și am căzut pe fața mea. Iar [el] mi-a zis mie: «Vezi, fiule al omului, căci încă spre ceasul vremii acesteia [este] vedenia [ἔτι γὰρ εἰς ὥραν καιροῦ τοῦτο τὸ ὅραμα]!».

18. Și, grăind el[53] împreună cu mine, am fost adormit [am adormit] pe fața [mea] la pământ [ἐκοιμήθην ἐπὶ πρόσωπον χαμαι]. Iar cel care s-a atins de mine [καὶ ἁψάμενός μου][54], m-a ridicat pe mine la loc [ἤγειρέ με ἐπὶ τοῦ τόπου][55]

19. și mi-a zis mie: «Iată, eu îți vestesc ție [despre lucrurile] care va fi [vor fi] la sfârșitul urgiei fiilor poporului tău [ἃ ἔσται ἐπ᾽ ἐσχάτου τῆς ὀργῆς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου]! Căci încă spre ceasul sfârșitului vremii va rămâne [ἔτι γὰρ εἰς ὥρας καιροῦ συντελείας μενεῖ].

20. [Iar] berbecul pe care l-ai văzut, având coarne, este împăratul mezilor și al perșilor.

21. Țapul caprelor este împăratul ellinilor, iar cornul cel mare, [cel] din mijlocul ochilor săi, acesta [este] împăratul cel dintâi.

22. Și cele care au fost zdrobite și au urcat după el, cele 4 coarne, [sunt] cei 4 împărați ai neamului său, [care] se vor ridica, [dar] nu potrivit cu tăria sa.

23. Și la cel din urmă al împărăției lor, împlinindu-se păcatele lor, se va ridica împăratul cel nerușinat [la] față [și] înțelegând tainele [ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδὴς προσώπῳ διανοούμενος αἰνίγματα].

24. Și va fi întărită tăria sa, dar nu prin tăria sa, și pe cel minunat îl va strica și va fi bine sporit și va face.

---

[53] Același Sfânt Arhanghel Gavriil.

[54] Același Arhanghel.

[55] M-a ridicat în picioare.

Și îi va strica pe stăpânitori, [dar] și mulțimea celor Sfinți [δῆμον Ἁγίων],

25. [cât] și pe cei Sfinți, gândul său [τὸ διανόημα αὐτοῦ]. Și va fi bine sporită minciuna în mâinile sale [εὐοδωθήσεται τὸ ψεῦδος ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ] și inima sa va fi înălțată [se va înălța][56] și [cu] vicleșug îi va nimici pe mulți. Și peste pieirea oamenilor va sta [καὶ ἐπὶ ἀπωλείας ἀνδρῶν στήσεται] și va face adunarea mâinii [καὶ ποιήσει συναγωγὴν χειρὸς] și va răsplăti [καὶ ἀποδώσεται].

26. [Iar] vedenia serii și [cea] de dimineață a fost aflată în adevăr [ηὑρέθη ἐπ᾽ ἀληθείας]. Iar acum pecetluită [este] vedenia [καὶ νῦν πεφραγμένον τὸ ὅραμα], căci încă [este] întru zile multe [ἔτι γὰρ εἰς ἡμέρας πολλάς]».

27. [Iar] eu, Daniil, am fost slăbit zile multe[57]. Și [apoi] m-am ridicat [și] făceam iarăși lucrurile cele împărătești. Și mă osteneam [cu] vedenia [καὶ ἐξελυόμην ἐπὶ τῷ ὁράματι][58] și nu era cel care să gândească [aceasta].

---

[56] El se va trufi.

[57] Din cauza marilor vedenii dumnezeiești pe care le-a văzut în mod extatic.

[58] Mă osteneam să înțeleg vedenia avută.

Capitolul 9

1. [În] anul cel dintâi, în vremea lui Darios Xerxis[59] [ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ξέρξου]", cel din neamul midicilor[60] [ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς μηδικῆς]/ mezilor, care au împărățit peste împărăția haldeilor,

2. [în] anul cel dintâi al împărăției sale, eu, Daniil, am socotit din cărți numărul anilor [διενοήθην ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν] – [de] când a fost porunca pământului către Ieremias Profetul, [ca] să se ridice spre plinirea ocării Ierusalimului –: [și au ieșit] 70 de ani [ἑβδομήκοντα ἔτη].

3. Și mi-am dat fața mea către Domnul Dumnezeu [καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν], [pentru ca] să aflu rugăciune și milă în postiri și [în] pânză de sac și [în] cenușă [εὑρεῖν προσευχὴν καὶ ἔλεος ἐν νηστείαις καὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ].

4. Și m-am rugat către Domnul Dumnezeu și m-am mărturisit [Lui] și am zis: «Iată, Doamne, Tu ești Dumnezeul Cel mare și Cel tare și Cel înfricoșător, păzind făgăduința și mila celor care Te iubesc pe Tine și celor care păzesc poruncile Tale!

5. Păcătuit-am, făcut-am nedreptate, fost-am neevlavioși și depărtatu-ne-am [de Tine] și călcat-am poruncile Tale și judecățile Tale

6. și nu i-am ascultat pe slujitorii Tăi, Profeții, care au grăit în[tru] numele Tău [ἃ ἐλάλησαν ἐπὶ τῷ ὀνόματί Σου] către împărații noștri și [către] stăpâ-

---

[59] De la formele de nominativ Δαρεῖος și Ξέρξης.

[60] De la N. pl. μηδικοί.

nitorii noștri și [către] părinții noștri și [către] tot neamul [cel de] pe pământ [καὶ παντὶ ἔθνει ἐπὶ τῆς γῆς].

7. Ție [A Ta], Doamne, [este] dreptatea, iar nouă [a noastră este] rușinea feței [ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου], [începând] din ziua aceea [asupra] oamenilor Iudasului și a celor care stau în Ierusalim și a tot poporul lui Israil, a celui de aproape și a celui de departe, în toate țările întru care i-ai risipit pe ei acolo, în[tru] greșeala [cu] care au greșit înaintea Ta [ἐν τῇ πλημμελείᾳ ᾗ ἐπλημμέλησαν ἐναντίον Σου].

8. Stăpâne, nouă [a noastră este] rușinea feței și [a] împăraților noștri și [a] stăpânitorilor și [a] părinților noștri, [e a celor] care am păcătuit Ție,

9. [iar a] Domnului [este] dreptatea și mila [τῷ Κυρίῳ ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ ἔλεος], că[ci] depărtatu-neam de Tine [ὅτι ἀπέστημεν ἀπὸ Σοῦ]

10. și nu am ascultat glasul Domnului Dumnezeului nostru [καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν], [ca] să urmăm legii Tale, căruia [pe care] ai dat-o înaintea lui Mosis[61] și a noastră, prin slujitorii Tăi, a Profeților.

11. Iar tot Israilul a părăsit legea Ta și [ei] s-au depărtat [de Tine, ca] să nu asculte glasul Tău. Și [de aceea] a venit peste noi blestemul, [cât] și jurământul, cel care a fost scris în legea lui Mosis, slujitorul lui Dumnezeu, că[ci] I-am păcătuit Lui

12. și ne-a[u] stat nouă poruncile Sale, câte le-a grăit asupra noastră și asupra judecătorilor noștri, câte ne-ai judecat nouă, [ca] să aduci asupra noastră cele rele [și] cele mari, câte nu a[u] fost făcute sub cer, precum [cele care] a[u] fost făcute în Ierusalim,

---

[61] De la N. Μωσῆς. În text este G. Μωσῆ.

13. după cele care au fost scrise în făgăduința lui Mosis. Toate cele rele au venit asupra noastră și [noi] nu am căutat fața Domnului, Dumnezeului nostru, [ca] să ne depărtăm de păcatele noastre și să gândim la dreptatea Ta, Doamne.

14. Și Domnul Dumnezeu a privegheat peste cele rele [καὶ ἠγρύπνησε Κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ κακὰ] și le-a adus peste noi – că[ci] drept [este] Domnul Dumnezeul nostru peste toate câte are să facă –, și [noi] nu am ascultat glasul Său.

15. Iar acum, Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, Cel care l-ai scos pe poporul Tău din Egiptos [cu] brațul Tău cel înalt și Ți-ai făcut Ție nume după ziua aceea, păcătuit-am [și] n-am cunoscut [păcatele noastre].

16. Stăpâne, după dreptatea Ta, întoarce mânia Ta și urgia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, [de la] muntele cel sfânt al Tău, că[ci] în păcatele noastre și în neștiințele părinților noștri, Ierusalimul și mulțimea Ta, Doamne, spre ocară [s-au făcut] la toți cei dimprejurul nostru!

17. Iar acum, ascultă, Stăpâne, rugăciunea slujitorului Tău și [ia aminte] la rugăciunile mele și privește [cu] fața Ta către muntele cel sfânt al Tău, cel [care este] pustiu [acum] pentru robii Tăi, Stăpâne!

18. Ia aminte, Doamne, [cu] urechea Ta și auzimă! Deschide ochii Tăi și vezi pustiirea noastră și a cetății Tale, peste care a fost chemat numele Tău peste ea! Căci nu pe[ntru] dreptățile noastre noi cerem în rugăciunile noastre înaintea Ta, ci pentru mila Ta.

19. Doamne, Tu, milostivește-Te [de noi]! Doamne, auzi și fă și să nu întârzii pentru Tine, Stăpâne,

că[ci] numele Tău a fost chemat peste cetatea Ta, [peste] Sion, și peste poporul Tău, [peste] Israil!».

20. Și pe când eu grăiam – rugându-mă și mărturisindu-mi păcatele mele și păcatele poporului meu, ale lui Israil, și cerând în rugăciunile înaintea Domnului, Dumnezeului meu, și pentru muntele cel sfânt al Dumnezeului nostru –,

21. și încă grăind eu în rugăciunea mea și [atunci], iată, omul, pe care l-am văzut în visul meu cel dintâi, Gavriil, mișcându-se [cu] repeziciune [τάχει φερόμενος], s-a apropiat de mine la ceasul jertfei celei de seară [προσήγγισέ μοι ἐν ὥρᾳ θυσίας ἑσπερινῆς]!

22. Și a venit și a grăit împreună cu mine și a zis: «Daniil [Δανιηλ], acum am ieșit să-ți arăt ție gândul [ἄρτι ἐξῆλθον ὑποδεῖξαί σοι διάνοιαν][Domnului]!

23. La începutul rugăciunii tale a ieșit poruncă de la Domnul [ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου ἐξῆλθε πρόσταγμα παρὰ Κυρίου] și eu am venit să ți-o arăt ție [καὶ ἐγὼ ἦλθον ὑποδεῖξαί σοι], că[ci] nefericit ești [ὅτι ἐλεεινὸς εἶ]. Și gândește[, așadar,] porunca [Lui]!

24. Șaptezeci de săptămâni [ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες] au fost hotărâte peste poporul tău și peste cetatea Sion, [ca] să se sfârșească păcatul și nedreptățile să se rărească și să se șteargă nedreptățile și să fie gândită vedenia și să fie dată dreptatea cea veșnică și să fie împlinită vedenia și să Se veselească Sfântul Sfinților [καὶ εὐφρᾶναι Ἅγιον Ἁγίων].

25. Și vei cunoaște și vei fi gândit [vei gândi] și vei fi veselit [de către El] și vei afla poruncile [Sale], [pentru ca] să răspunzi [și altora], și vei zidi Ierusalimul, cetatea Domnului.

26. Și după 77 [καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα] și 62 [καὶ ἑξήκοντα δύο] va fi depărtată ungerea

[ἀποσταθήσεται χρῖσμα] și nu va [mai] fi[62], iar împărăția neamurilor va strica cetatea și [locașul] cel sfânt, împreună cu cel uns[63]. Și va veni sfârșitul său, împreună cu urgia [Domnului], iar, până la vremea sfârșitului, de război va fi războit.

27. Și va stăpâni făgăduința întru cei mulți [καὶ δυναστεύσει ἡ διαθήκη εἰς πολλούς]. Și iarăși se va întoarce și va fi rezidit întru lărgime și lungime, și [aceasta] după împlinirea vremurilor [καὶ κατὰ συντέλειαν καιρῶν] și după 77 de vremuri [καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καιροὺς] și 62 de ani [καὶ ἑξήκοντα δύο ἔτη], până la vremea sfârșitului războiului. Și va fi luată pustiirea, când are să biruie făgăduința pe[ste] multele săptămâni. Și la sfârșitul săptămânii va fi luată jertfa [καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεται ἡ θυσία][64] și turnarea [καὶ ἡ σπονδή][65], iar peste [locașul] cel sfânt[66] va fi urâciunea pustiirilor[67] până la sfârșit [καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται ἕως συντελείας] și sfârșitul[68] va fi dat spre pustiire [καὶ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν]»".

---

[62] Ungerea sfântă, sacramentală, a împăraților lui Israil.

[63] Cu Arhiereul Vechiului Testament și cu preoția vechitestamentară.

[64] Jertfele vechitestamentare, cele profetice, s-au încheiat în Vinerea Mare, pentru că Jertfa cea adevărată, Domnul nostru, S-a răstignit pentru noi.

[65] Jertfa de băutură adusă Domnului.

[66] Peste templul de la Ierusalim.

[67] Distrugerea lui, a Ierusalimului, la anul 70: https://ro.wikipedia.org/wiki/Asediul_Ierusalimului_(70).

[68] Sfârșitul Ierusalimului, al acelui Ierusalim în care a intrat și a pătimit Domnul.

Capitolul 10

1. În anul cel dintâi ai lui Chiros[69], al împăratului perșilor, porunca i-a fost arătată lui Daniil [πρόσταγμα ἐδείχθη τῷ Δανιηλ], al cărui nume a fost chemat Baltasar [Βαλτασαρ]. „Și adevărată [adevărate erau] vedenia și porunca [καὶ ἀληθὲς τὸ ὅραμα καὶ τὸ πρόσταγμα], iar mulțimea cea tare va fi văzut [va vedea] porunca [καὶ τὸ πλῆθος τὸ ἰσχυρὸν διανοηθήσεται τὸ πρόσταγμα] și [pe care] eu însumi am văzut-o în vedenie [καὶ διενοήθην αὐτὸ ἐν ὁράματι].

2. [Și] în zilele acelea, eu, Daniil, eram [am fost] plângând trei săptămâni [ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας]

3. [și] pâinea poftelor nu am mâncat [ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον][70], iar carnea și vinul nu a[u] intrat întru gura mea [καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου] [și cu] ulei nu m-am uns, până ce [nu a fost] să se împlinească cu mine cele 3 săptămâni de zile [ἔλαιον οὐκ ἠλειψάμην, ἕως τοῦ συντελέσαι με τὰς τρεῖς ἑβδομάδας τῶν ἡμερῶν].

4. Și a fost [în] ziua a 24-a a lunii celei dintâi [καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου], iar eu eram la buza[71] râului celui mare [καὶ

---

[69] De la N. Κῦρος.

[70] N-am mâncat pâine după pofta inimii mele.

[71] Substantivul χεῖλος (în text avem forma de G. sg.) înseamnă buză, margine, hotar. L-am preferat aici pe buză pentru expresivitate, înțelegând prin aceasta că Sfântul Daniil era pe malul râului.

ἐγὼ ἤμην ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου], care este Tigris[72]/ Tigrul[73].

5. Și am ridicat ochii mei și am văzut[74]. Și, iată, un om îmbrăcat [în veșminte] de in [ἄνθρωπος εἷς ἐνδεδυμένος βύσσινα] și șalele [sale] încinse [cu cingătoare] de in [καὶ τὴν ὀσφὺν περιεζωσμένος βυσσίνῳ], iar din mijlocul său [strălucind] lumină [καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ φῶς]!

6. Și trupul său [era] ca tarsisul[75] [καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσις] și fața sa ca vederea fulgerului [καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὅρασις ἀστραπῆς] și ochii săi ca făcliile de foc [καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός] și brațele sale și picioarele ca arama strălucind [βραχίονες αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες ὡσεὶ χαλκὸς ἐξαστράπτων], iar glasul vorbirii sale [era] ca glasul mulțimii [καὶ φωνὴ λαλιᾶς αὐτοῦ ὡσεὶ φωνὴ θορύβου].

7. Și am văzut eu, Daniil, această mare vedenie, iar oamenii, cei fiind împreună cu mine, nu au văzut vedenia aceasta, dar frica cea tare a căzut pe[ste] ei [καὶ φόβος ἰσχυρὸς ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτούς] și au fugit în grabă [καὶ ἀπέδρασαν ἐν σπουδῇ].

8. Iar eu am rămas singur și am văzut această mare vedenie și nu a rămas în mine tăria [mea]. Și, iată, Duhul[76] a fost întors [S-a întors] în[tru] mine [Πνεῦμα ἐπεστράφη ἐπ᾽ ἐμὲ], întru stricăciune[a] [εἰς φθοράν][mea], și nu am biruit!

---

[72] De la N. Τίγρης.

[73] A se vedea: https://en.wikipedia.org/wiki/Tigris și https://ro.wikipedia.org/wiki/Tigru_(râu).

[74] Am văzut în vedenie toate acestea.

[75] Berilul: https://ro.wikipedia.org/wiki/Beril.

[76] Duhul Sfânt. Cu sensul de slava Duhului Sfânt.

9. Și nu am auzit glasul vorbirii sale. [Iar] eu eram căzut pe fața mea la pământ [ἐγὼ ἤμην πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν].

10. Și, iată, [cu] mâna s-a apropiat de mine și m-a ridicat pe mine din genunchi [καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τῶν γονάτων], din urmele picioarelor mele [ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν μου]!

11. Și mi-a zis mie: «Daniil, omul cel nefericit ești [ἄνθρωπος ἐλεεινὸς εἶ]! Gândește asupra poruncilor cărora [pe care] eu le grăiesc către tine și stai la locul tău, căci acum am fost trimis către tine!». Și când [era] să grăiască el împreună cu mine porunca aceasta, [eu] am stat cutremurându-mă[77].

12. Și a zis către mine: «Nu te teme, Daniil! Că[ci] din ziua cea dintâi, [în] care ai dat fața ta să gândească [ἧς ἔδωκας τὸ πρόσωπόν σου διανοηθῆναι] și să se smerească înaintea Domnului [καὶ ταπεινωθῆναι ἐναντίον Κυρίου], Dumnezeului tău [τοῦ Θεοῦ σου], a fost auzit cuvântul tău [εἰσηκούσθη τὸ ῥῆμά σου][78] și eu am venit în[tru] cuvântul tău [καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον ἐν τῷ ῥήματί σου][79].

13. Și strategul [ὁ στρατηγὸς][80] împăratului perșilor se împotrivise împotriva mea 21 de zi[le]. Și iată, Mihail [Μιχαήλ][81], unul [din] stăpânitorii cei dintâi [εἷς τῶν ἀρχόντων τῶν πρώτων], a venit să-mi ajute

---

[77] Cutremurându-mă în adâncul meu.

[78] De către Dumnezeu.

[79] Și eu am fost trimis și am venit spre împlinirea rugăciunii tale. Pentru că cel care i s-a arătat în vedenie a fost Sfântul Arhanghel Gavriil, cel care i se arătase și mai înainte.

[80] Se referă la o altă Putere cerească. La Îngerul păzitor al perșilor.

[81] Sfântul Arhanghel Mihail.

mie [ἐπῆλθε βοηθῆσαί μοι]! Și pe el[82] acolo l-am lăsat, împreună cu stategul împăratului perșilor».

14. Și mi-a zis mie: «Am venit să-ți arăt ție ce va întâmpina poporului [poporul] tău în zilele din urmă, căci vedenia [este] încă întru zile [ἔτι γὰρ ὅρασις εἰς ἡμέρας]».

15. Și când el [era] să grăiască împreună cu mine poruncile acestea, [eu] mi-am dat fața mea la pământ și am tăcut.

16. Și, iată, ca asemănarea mâinii omului s-a atins de buzele mele [ὡς ὁμοίωσις χειρὸς ἀνθρώπου ἥψατό μου τῶν χειλέων]! Și am deschis gura mea și am grăit și am zis celui care a stat înaintea mea: «Doamne [Κύριε], și ca vedenia a fost întoarsă în coasta mea [καὶ ὡς ὅρασις ἀπεστράφη ἐπὶ τὸ πλευρόν μου][83], în mine [ἐπ᾽ ἐμέ], și nu [mai] era în mine tăria [καὶ οὐκ ἦν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς] [mea][84]!

17. Și cum va putea slujitorul să grăiască cu Domnul său? Iar eu am slăbit și nu [mai] este în[tru] mine tăria [mea] și duhul [meu] nu a fost lăsat în[tru] mine [καὶ πνεῦμα οὐ κατελείφθη ἐν ἐμοι]».

18. Și [el] a adăugat și s-a atins de mine ca vedenia omului [καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου] și m-a copleșit pe mine.

19. Și mi-a zis mie: «Omul cel nefericit ești [ἄνθρωπος ἐλεεινὸς εἶ]. Nu te teme [μὴ φοβοῦ]! Însănătoșește-te [ὑγίαινε], îmbărbătează-te [ἀνδρίζου] și

---

[82] Pe Sfântul Arhanghel Mihail.

[83] Coastă în loc de inimă. Căci vedenia se vede duhovnicește, când ai ochii inimii curați, curățiți prin slava lui Dumnezeu.

[84] Am rămas fără tărie, fără putere, când am văzut vedenia Ta, Doamne!

întărește-te [καὶ ἴσχυε]!». Iar când [a fost] să grăiască el împreună cu mine, m-am întărit și am zis: «Să grăiască Domnul meu [λαλησάτω ὁ Κύριός μου][85], că[ci] m-a întărit pe mine [ὅτι ἐνίσχυσέ με]!».

20. Și [el] a zis către mine: «Cunoști de ce am venit către tine? Și acum mă voi întoarce [νῦν ἐπιστρέψω], [pentru] a [mă] lupta fără de veste cu strategul[86] împăratului perșilor [διαμάχεσθαι μετὰ τοῦ στρατηγοῦ βασιλέως τῶν περσῶν]. Iar eu ieșeam, și, iată, strategul ellinilor [στρατηγὸς ἑλλήνων][87] intra!

21. Și [καὶ], în mod deosebit [μάλα], ți le voi arăta ție pe cele dintâi în înscrierea adevărului [ὑποδείξω σοι τὰ πρῶτα ἐν ἀπογραφῇ ἀληθείας]. Și [Căci] niciunul [nu] era care să ajute împreună cu mine pentru acestea [καὶ οὐθεὶς ἦν ὁ βοηθῶν μετ᾽ ἐμοῦ ὑπὲρ τούτων][88], fără numai Mihail [ἀλλ᾽ ἢ Μιχαηλ], Îngerul [ὁ Ἄγγελος][89]».

---

[85] Să-mi grăiască Domnul prin tine, Arhanghelule al lui Dumnezeu!

[86] Îngerul păzitor al perșilor.

[87] Îngerul păzitor al ellinilor.

[88] Cel care i s-a arătat acum a fost tot Sfântul Arhanghel Gavriil.

[89] Sfântul Arhanghel Mihail. Căci toate Puterile cerești sunt denumite sub titulatura de Îngeri.

Capitolul 11

1. Iar în anul cel dintâi al împăratului Chiros, [Gavriil] mi-a zis mie să mă întăresc și [pentru] a mă îmbărbăta.

2. «Iar acum am venit [ca] adevărul să-ți vestesc ție. Iată, trei împărați s-au împotrivit în Persis [90] / Persia, iar cel de-al 4-lea se va îmbogăți [cu] bogăție mare mai mult decât toți, iar când are să biruie el în bogăția sa, [atunci] se va ridica împotriva [la] tot împăratul ellinilor!

3. Și va sta împăratul cel puternic și va domni domnia cea multă și [el] va face precum are să voiască.

4. Dar când are să se ridice el, [atunci] va fi zdrobită împărăția sa și va fi împărțită întru cele 4 vânturi ale cerului. [Și va fi] nu după tăria sa, nici după domnia sa, [cu] care [el] a domnit, că[ci] îi va fi luată împărăția sa și alții îi va învăța [îi vor învăța] pe ei.

5. Și se va întări împăratul Egiptosului, iar unul dintre stăpânitori îl va birui pe el și va stăpâni stăpânirea cea mare [peste] stăpânirea sa[91],

6. iar spre sfârșitul anilor îi va conduce pe ei. Și va intra împăratul Egiptosului întru împărăția cea de miazănoapte[, pentru ca] să facă înțelegeri [συνθήκας] [cu ea]. Dar nu are să biruie, că[ci] brațul său nu va sta tare, și [ci] brațul său va amorți și vin [vor veni] cei împreună cu el și [acesta] va rămâne spre ceasuri [καὶ μενεῖ εἰς ὥρας].

---

[90] De la N. Περσίς. Pentru că în text e forma de D. sg.

[91] Peste țara Egiptului.

7. Și se va ridica planta din rădăcina sa după sine. Și va veni spre puterea sa, în[tru] tăria sa, împăratul de miazănoapte și va face tulburare și va birui.

8. Iar pe dumnezeii lor îi va răsturna, împreună cu cele topite ale lor. Iar mulțimile lor, împreună cu vasele poftelor lor, [cele] de argint și de aur, în[tru] robie vor fi duse, întru Egiptos, și va fi [un] an [cu] împăratul de miazănoapte.

9. Și va intra spre împărăția Egiptosului zile [la rând] și se va întoarce [apoi] în pământul său.

10. Iar fiul său, și [acesta] va fi întărâtat, și [el] va aduna adunarea mulțimii celei multe [καὶ συνάξει συναγωγὴν ὄχλου πολλοῦ], și va intra după ea. Și, trăgându-i [după el], va veni și se va întoarce și va fi întărâtat în[tru] mult.

11. Și va fi urgisit împăratul Egiptosului și se va război cu împăratul de miazănoapte și va fi dată adunarea întru mâinile sale.

12. Și [acesta] va lua adunarea și va fi înălțată inima sa [καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐτου][92] și îi va tulbura pe mulți, dar nu are să se teamă.

13. Și se va întoarce împăratul de miazănoapte și va aduna adunarea cetății mai mare decât cea dintâi, [în] anul după împlinirea vremii, și va intra întru ea, spre el, cu mulțime multă și cu bogățiile cele multe.

14. Și, în vremurile acelea [ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις], mințile [lor] se vor ridica împotriva împăratului Egiptosului [διάνοιαι ἀναστήσονται ἐπὶ τὸν βασιλέα Αἰγύπτου]. Și [el] le va rezidi pe cele care au căzut ale poporului său și se va ridica spre [aceea ca]

---

[92] Va fi înălțată inima lui de către demoni. Pentru că el se va trufi în inima sa.

să se ridice profeția [καὶ ἀναστήσεται εἰς τὸ ἀναστῆσαι τὴν προφητείαν] și vor lovi împotriva [καὶ προσκόψουσι] [lor].

15. Și va intra împăratul de miazănoapte și își va întoarce sulițele sale [καὶ ἐπιστρέψει τὰ δόρατα αὐτοῦ] și va lua cetatea cea tare. Dar brațele împăratului Egiptosului vor sta împreună cu ale stăpânitorilor săi și nu va fi tăria sa, pentru [ca] să i se împotrivească lui.

16. Și va face, cel care intră [va intra] împotriva lui, după voia sa, și nu va fi înaintea sa cel care [i] s-a împotrivit [lui]. Și [el] va sta în țară [καὶ στήσεται ἐν τῇ χώρᾳ] și va fi sfârșind toate cu mâinile sale [καὶ ἐπιτελεσθήσεται πάντα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ].

17. Și își va da fața sa [ca] să intre [cu] tăria a toată lucrarea sa [καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπελθεῖν βίᾳ πᾶν τὸ ἔργον αὐτοῦ] și înțelegerile cu el le va face. Iar pe fiica omului i-o va da lui [καὶ θυγατέρα ἀνθρώπου δώσει αὐτῷ], pentru [ca] să o strice pe ea [εἰς τὸ φθεῖραι αὐτήν][93], și nu [o] va convinge și nu va fi [καὶ οὐ πείσεται καὶ οὐκ ἔσται] [a lui].

18. Și își va da fața sa către mare și le va lua pe cele multe. Și va întoarce urgia ocării lor în[tru] jurământ spre ocara sa [καὶ ἐπιστρέψει ὀργὴν ὀνειδισμοῦ αὐτῶν ἐν ὅρκῳ κατὰ τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ].

19. [Și] își va întoarce fața sa pentru ca să biruie țara sa [ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὸ κατισχῦσαι τὴν χώραν αὐτοῦ], dar se va poticni și va cădea și nu va fi aflat [καὶ προσκόψει καὶ πεσεῖται καὶ οὐχ εὑρεθήσεται].

20. Și se va ridica din rădăcina sa planta împărăției întru înviere [καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ῥίζης

[93] Ca să o dezvirgineze.

αὐτοῦ φυτὸν βασιλείας εἰς ἀνάστασιν]: bărbatul lovind slava împăratului [ἀνὴρ τύπτων δόξαν βασιλέως]. Iar în zilele cele din urmă va fi zdrobit [καὶ ἐν ἡμέραις ἐσχάταις συντριβήσεται], dar nu cu urgie și nici cu război [καὶ οὐκ ἐν ὀργῇ οὐδὲ ἐν πολέμῳ].

21. Și se va ridica împotriva locului său cel bun de disprețuit [εὐκαταφρόνητος] și nu îi va fi dată pentru el slava împăratului. Și împăratul va veni [și] fără de veste va birui în[tru] moștenirea sa [ἐν κληροδοσίᾳ αὐτοῦ].

22. Iar brațele celor care au fost zdrobiți, le va zdrobi de la fața sa.

23. Și cu făgăduință, [dar] și [cu] mulțimea care a fost rânduită împreună cu el, va face minciună [ποιήσει ψεῦδος] și împotriva neamului celui tare [va merge] cu neamul cel puțin [καὶ ἐπὶ ἔθνος ἰσχυρὸν ἐν ὀλιγοστῷ ἔθνει].

24. [Și] fără de veste va pustii cetatea [ἐξάπινα ἐρημώσει πόλιν] și va face câte nu au făcut părinții săi [καὶ ποιήσει ὅσα οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ] și nici părinții părinților săi [οὐδὲ οἱ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ]: jefuire și prăzi, iar bogățiile lor, [acesta] le va da [altora]. Și împotriva cetății celei tari va fi gândind [καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἰσχυρὰν διανοηθήσεται], dar gândurile sale [vor fi] întru zadar [καὶ οἱ λογισμοὶ αὐτοῦ εἰς μάτην][în zadar].

25. Și va fi ridicată tăria sa și inima sa [καὶ ἐγερθήσεται ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ] împotriva împăratului Egiptosului cu mulțime multă, iar împăratul Egiptosului va fi întărâtat spre război [ἐρεθισθήσεται εἰς πόλεμον] cu mulțime foarte tare [și] mare. Și [el] nu va sta [καὶ οὐ στήσεται], că[ci cineva] va fi gân-

dind împotriva lui [cu] mintea [ὅτι διανοηθήσεται ἐπ᾽ αὐτὸν διανοίᾳ] [sa].

26. Și îl vor mistui pe el grijile sale [καὶ καταναλώσουσιν[94] αὐτὸν μέριμναι αὐτοῦ]. Și se vor întoarce [către] el [καὶ ἀποστρέψουσιν αὐτόν], iar [el] va veni și [îi] va trage [după el] și vor cădea răniții cei mulți [καὶ παρελεύσεται καὶ κατασυριεῖ καὶ πεσοῦνται τραυματίαι πολλοί].

27. Iar cei doi împărați singuri vor cina împotriva sa [καὶ δύο βασιλεῖς μόνοι δειπνήσουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ] și la o masă vor mânca [καὶ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης φάγονται] și vor grăi cele mincinoase [καὶ ψευδολογήσουσι] și nu vor fi bine sporind [καὶ οὐκ εὐοδωθήσονται], căci sfârșitul [este] încă întru vreme [ἔτι γὰρ συντέλεια εἰς καιρόν] [la vremea sa].

28. Și se va întoarce întru țara sa cu bogățiile cele multe, iar inima sa spre făgăduința cea sfântă o va face [καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἁγίου ποιήσει], și se va întoarce în[tru] țara sa.

29. Întru [La] vreme[a sa se va întoarce] spre Egiptos și [acesta] nu va fi ca cel dintâi și [ca] cel din urmă[95].

30. Și vor veni romeii[96]/ romanii și îl vor alunga pe el și se vor mânia [asupra] lui. Iar [el] se va întoarce și va fi urgisit [și se va urgisi] împotriva făgăduinței celei sfinte. Și va face și se va întoarce și va fi gândind

---

[94] Îl vor consuma, îl vor slăbi mult.

[95] Adjectivele feminine ἡ πρώτη și ἡ ἐσχάτη sunt în relație cu Αἴγυπτον, care e un substantiv tot la feminin. Așa că e vorba de Egiptul cel dintâi și de cel din urmă.

[96] De la N. pl. ῥωμαῖοι.

împotriva lor, pentru care au părăsit făgăduința cea sfântă.

31. Și brațele [cele] dintru el vor sta [καὶ βραχίονες παρ᾽ αὐτοῦ στήσονται][97] și vor spurca [locul] cel sfânt al fricii [καὶ μιανοῦσι τὸ ἅγιον τοῦ φόβου] și vor îndepărta jertfa [καὶ ἀποστήσουσι τὴν θυσίαν] și vor da urâciunea pustiirii [καὶ δώσουσι βδέλυγμα ἐρημώσεως].

32. Și, cu păcatele [lor], a făgăduinței [făgăduința] vor spurca în poporul cel tare [καὶ, ἐν ἁμαρτίαις, διαθήκης μιανοῦσιν ἐν σκληρῷ λαῷ][98], iar mulțimea, care cunoaște acestea, vor birui și vor face [καὶ ὁ δῆμος, ὁ γινώσκων ταῦτα, κατισχύσουσι καὶ ποιήσουσι] [va birui și va face].

33. Și cei care au în minte/ cei care gândesc ai neamului vor înțelege întru multe [καὶ ἐννοούμενοι τοῦ ἔθνους συνήσουσιν εἰς πολλούς], dar se vor poticni [întru] sabie [καὶ προσκόψουσι ῥομφαίᾳ] și vor fi învechiți cu aceasta [καὶ παλαιωθήσονται ἐν αὐτῇ][99] și cu robie, iar cu jefuirea de zile [multe] vor fi spurcați [καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν προνομῇ ἡμερῶν κηλιδωθήσονται].

34. Și oricând or să fie zdrobiți, [ei] vor aduna tăria cea mică [ἰσχὺν βραχεῖαν]. Și vor fi adunați asupra lor cei mulți, peste cetate, iar cei mulți [vor fi] ca în[tru] moștenire[a lor] [καὶ πολλοὶ ὡς ἐν κληροδοσίᾳ].

35. Și dintre cei care înțeleg vor fi gândind spre [aceea ca] să se curățească pe ei înșiși [καὶ ἐκ τῶν

[97] Cu referire la urmașii săi.

[98] Tare la inimă, neascultător, nemilostiv.

[99] Vor fi omorâți cu sabia.

συνιέντων διανοηθήσονται εἰς τὸ καθαρίσαι ἑαυτοὺς] și spre să fie aleși și spre să fie curățiți până la împlinirea vremii [καὶ εἰς τὸ ἐκλεγῆναι καὶ εἰς τὸ καθαρισθῆναι ἕως καιροῦ συντελείας], căci încă vremea [este] spre ceasuri [ἔτι γὰρ καιρὸς εἰς ὥρας][100].

36. Și împăratul va face după voia sa. Și va fi urgisit [se va urgisi] și va fi înălțat [se va înălța] pe[ste] tot dumnezeul [καὶ παροργισθήσεται καὶ ὑψωθήσεται ἐπὶ πάντα θεὸν] și pe[ste] Dumnezeul dumnezeilor [καὶ ἐπὶ τὸν Θεὸν τῶν θεῶν]. [Ca] cei deosebiți va grăi și va fi bine sporit, până când are să se împlinească urgia întru el [ἕως ἂν συντελεσθῇ ἡ ὀργή εἰς αὐτὸν][101], căci [atunci] sfârșitul [său] se [va] face [γὰρ συντέλεια γίνεται].

37. Și pe dumnezeii părinților săi nu are să-i cinstească [καὶ ἐπὶ τοὺς θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ μὴ προνοηθῇ] și, [fiind] în pofta nevestei [sale], nu are săi cinstească [καὶ, ἐν ἐπιθυμίᾳ γυναικὸς, οὐ μὴ προνοηθῇ], că[ci] în to[a]t[e] va fi înălțat [ὅτι ἐν παντὶ ὑψωθήσεται] și va fi supus lui [se vor supune lui] neamurile cele tari [καὶ ὑποταγήσεται αὐτῷ ἔθνη ἰσχυρά].

38. La locul său se va muta, iar pe dumnezeul, pe care nu l-au cunoscut părinții săi, îl va cinsti cu aur și [cu] argint și [cu] piatra cea scumpă. Și în[tru] pofte[le sale]

39. își va face cetățile, iar întru fortăreața [sa] cea tare va veni împreună cu dumnezeul cel străin, pe care are să-l cunoască. [Și] își va înmulți slava [sa] și

---

[100] Încă nu s-au împlinit acestea.

[101] Până când are să se împlinească urgia lui Dumnezeu întru el.

va domni el pe[ste pământul] cel mult și țara o va împărți întru dar [καὶ χώραν ἀπομεριεῖ εἰς δωρεάν].

40. Iar, la ceasul sfârșitului [καὶ καθ᾽ ὥραν συντελείας], împăratul Egiptosului va fi împuns de coarnele sale, iar împăratul de miazănoapte va fi urgisit [se va urgisi asupra] lui cu carele [sale] de război și cu caii cei mulți și cu corăbiile cele multe. Și [el] va intra întru țara Egiptosului,

41. dar va intra [și] întru țara mea [καὶ ἐπελεύσεται εἰς τὴν χώραν μου][102].

42. Iar în țara Egiptosului nu îi va fi în aceasta mântuindu-se [să se mântuie].

43. Și va apuca locul aurului și locul argintului și toată pofta Egiptosului [καὶ πάσης τῆς ἐπιθυμίας Αἰγύπτου]. Iar libiesii[103]/ libienii și etiopesii[104]/ etiopienii vor fi în[tru] mulțimea sa [ἔσονται ἐν τῷ ὄχλῳ αὐτοῦ][105].

44. Și auzirea/ vestea îl va tulbura pe el, [cea] de la răsărituri și [de la] miazănoapte. Și va ieși în[tru] mânia [sa] cea tare și [va veni cu] sabia [ca] să-i nimicească și să-i omoare pe mulți.

45. Și va sta cortul său atunci în mijlocul mărilor [καὶ στήσει αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τότε ἀνὰ μέσον τῶν θαλασσῶν] și al muntelui celui sfânt al voinței [καὶ τοῦ ὄρους τῆς θελήσεως τοῦ ἁγίου]. Și va veni ceasul sfârșitului său [καὶ ἥξει ὥρα τῆς συντελείας αὐτοῦ] și

---

[102] Sfântul Arhanghel Gavriil se referă aici la țara pe care el o păzește.

[103] De la N. pl. λίβυες.

[104] De la N. pl. αἰθίοπες.

[105] Vor face parte din mulțimea de popoare pe care o va stăpâni.

nu va fi cel care îi ajută lui [καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν αὐτῷ].

Capitolul 12

1. Și după ceasul acela va veni Mihail [καὶ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην παρελεύσεται Μιχαηλ], Îngerul cel mare [ὁ Ἄγγελος ὁ μέγας], cel care a stat pe[ste] fiii poporului tău [ὁ ἑστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου][106]. [Și] ziua aceea [va fi zi] de necaz, [o zi] care nu a [mai] fost, din [cele] care au fost, până în ziua aceea. Și în ziua aceea va fi înălțat tot poporul [καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑψωθήσεται πᾶς ὁ λαός], care are să fie aflat scris în carte [ὃς ἂν εὑρεθῇ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ].

2. Iar cei mulți [καὶ πολλοὶ], care dorm în întinsul pământului [τῶν καθευδόντων ἐν τῷ πλάτει τῆς γῆς], se vor scula [ἀναστήσονται][107]: unii spre viața cea veșnică [οἱ μὲν εἰς ζωὴν αἰώνιον], iar alții spre ocară [οἱ δὲ εἰς ὀνειδισμόν], iar alții spre risipirea și rușinea cea veșnică [οἱ δὲ εἰς διασπορὰν καὶ αἰσχύνην αἰώνιον].

3. Și cei care înțeleg vor lumina ca luminătorii cerului [καὶ οἱ συνιέντες φανοῦσιν ὡς φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ] și cei care biruie [în] cuvintele Mele [vor fi] ca stelele cerului întru veacul veacului [καὶ οἱ κατισχύοντες τοὺς λόγους Μου ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος].

4. Iar tu, Daniil, acoperă [κάλυψον] poruncile [acestea] și pecetluiește cartea [aceasta] până la vremea împlinirii [acestor lucruri], până or să se înfurie

---

[106] Cel care este păzitorul lui Israil. Se referă la Sfântul Arhanghel Mihail.

[107] Vor învia.

cei mulți [ἕως ἂν ἀπομανῶσιν οἱ πολλοὶ] și o să se umple pământul de nedreptate [καὶ πλησθῇ ἡ γῆ ἀδικίας]!».

5. Și am văzut eu, Daniil...Și, iată, alți doi stătuseră[108]: unul dincoace de râu, iar altul dincolo!

6. Și i-am zis celui îmbrăcat [în] cele de in, [celui stând] deasupra: «Așadar, când [va fi] împlinirea celor minunate, pe care mi le-ai zis mie, [dar] și curățirea acestora?».

7. Și l-am auzit pe cel care era îmbrăcat [cu] cele de in, care era deasupra apei râului până la vremea împlinirii, și și-a înălțat dreapta și stânga spre cer și s-a jurat pe Cel viu întru veac, pe Dumnezeu, că «Întru vreme și vremuri și jumătate de vreme [εἰς καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ] [va fi] împlinirea eliberării mâinilor poporului celui sfânt [ἡ συντέλεια χειρῶν ἀφέσεως λαοῦ ἁγίου] și [atunci] va fi împlinită [vor fi împlinite] toate acestea».

8. Iar eu am auzit, dar nu am gândit despre vremea aceea. Și am zis: «Care [este] eliberarea cuvântului acestuia [τίς ἡ λύσις τοῦ λόγου τούτου] și ce [sunt] parabolele acestea [καὶ τίνος αἱ παραβολαὶ αὗται]?».

9. Și mi-a zis mie: «Grăbește-te, Daniil, că[ci] acoperite și pecetluite [sunt] poruncile [acestea], până ce [ἕως ἂν]

10. or să fie încercați și or să fie sfințiți cei mulți [πειρασθῶσι καὶ ἁγιασθῶσι πολλοί] și [până ce] or să păcătuiască cei păcătoși [καὶ ἁμάρτωσιν οἱ ἁμαρτω-

---

[108] Alte două Sfinte Puteri cerești. Pe care le-a văzut în vedenie.

λοί]! Și toți cei păcătoși nu or să gândească [la acestea], dar cei care gândesc vor lua aminte.

11. [Iar] din [ziua în] care are să fie îndepărtată jertfa [cea] de-a pururea și are să fie pregătită [ca] să fie dată urâciunea pustiirii [vor fi] 1.290 de zile [ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐνενήκοντα].

12. Fericit [este] cel care rămâne și va aduna întru zile 1. 335 [χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε][de zile]!

13. Iar tu mergi [și] te odihnește! Căci încă sunt zile și ceasuri până la împlinirea împlinirii [ἔτι γάρ εἰσιν ἡμέραι καὶ ὧραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας]. Și te vei odihni [καὶ ἀναπαύσῃ][109] și te vei scula în[tru] slava ta [καὶ ἀναστήσῃ ἐπὶ τὴν δόξαν σου][110] la împlinirea zilelor [εἰς συντέλειαν ἡμερῶν]»”.

[109] Vei adormi în pace. Vei muri ca un Sfânt al lui Dumnezeu.

[110] Vei învia din morți la învierea cea de obște.